

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Karolinou Šťastnou jako samosoudkyní ve věci

žalobkyně: **XXX**, narozená **XXX**
bytem **XXX**

proti
žalovanému: **XXX**, narozený dne **XXX**
bytem **XXX**

o určení výživného pro nerozvedenou manželku, rozsudkem pro uznání,

takto:

- I. **Žalovaný je povinen přispívat na výživu žalobkyně částkou 12 630 Kč měsíčně od 1. 7. 2018 vždy do každého 5. dne v měsíci předem.**
- II. **Dlužné výživné za období od 1. 7. 2018 do 30. 11. 2018 ve výši 63 150 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- IV. **Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek ve výši 7 578 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 12. 6. 2018 domáhala proti žalovanému určení výživného pro nerozvedenou manželku. Tvrdila, že se strany coby manželé dohodly, že žalobkyně bude nadále hradit veškeré výdaje na domácnost včetně stravování, uvedla výdaje, které rodina měsíčně vynaloží a žádala tedy po žalovaném výživné odpovídající polovině měsíčních nákladů na chod společné domácnosti, a to počínaje měsícem červencem 2018.
2. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 27. 7. 2018 uvedl, že s návrhem žalobkyně zcela souhlasí.
3. Dle ustanovení § 153a odst. 1 věta první o.s.ř. uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Dle odstavce 4 téhož ustanovení nemusí být jen pro vydání rozsudku pro uznání nařízeno jednání.
4. Dle ustanovení § 697 občanského zákoníku manželé mají vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň.
5. Dle ustanovení § 921 občanského zákoníku výživné se plní v pravidelných dávkách a je splatné vždy na měsíc dopředu, ledaže soud rozhodl jinak nebo se osoba výživou povinná dohodla s osobou oprávněnou jinak.
6. Dle ustanovení § 922 občanského zákoníku výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení.
7. S ohledem na skutečnost, že žalovaný nárok žalobkyně na určení výživného zcela uznal, s návrhem souhlasil a ničeho proti němu nenamítal, rozhodl soud na základě shora uvedených zákonných ustanovení tak, že žalobě vyhověl a ve výroku I. uložil žalovanému povinnost platit žalobkyni měsíční výživné ve výši 12 630 Kč počínaje dnem 1. 7. 2018, jak navrhovala. Dlužné výživné za dobu od 1. 7. 2018 do 30. 11. 2018 ve výši 63 150 Kč pak soud uložil žalovanému výrokem II. zaplatit ve lhůtě 30 dnů, neboť tuto lhůtu považoval vzhledem k tomu, že žalovaný s návrhem souhlasil a byl tedy s výší výživného a s datem, od něhož je měl žalobkyni poskytovat, srozuměn, za dostačující.
8. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř., přičemž ve věci úspěšné žalobkyni podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly.
9. Protože žalobkyně byla podle § 11 odst. 2 písm. c) zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, osvobozena od soudního poplatku, je podle § 2 odst. 3 zákona č. 549/91 Sb. povinen zaplatit soudní poplatek žalovaný. Výše soudního poplatku za návrh na zahájení řízení byla určena dle § 6 odst. 3 zákona o soudních poplatcích a položky 7 písm. b) Sazebníku poplatků, jež je přílohou zákona o soudních poplatcích. Soudní poplatek tedy představuje částku 7 578 Kč. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku byla stanovena dle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích jako třídní.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení, písemně, ve dvojím vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu, ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočce v Pardubicích.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Melichárková.

U odvolání proti rozsudku pro uznání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) o.s.ř., t.j. že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud I. stupně, rozhodnutí soudu I. stupně vydal vyloučený soudce (přisedící) nebo soud I. stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát, a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání (§ 153 a) a § 205 b) o.s.ř.).

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Pardubice 9. listopadu 2018

JUDr. Karolína Št'astná v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Dítou Prokšovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **XXX**, nar. XXX, bytem v XXX, proti žalovanému **XXX** nar. XXX, bytem tamtéž, t.č. XXX, zast. JUDr. Danou Večerníkovou, advokátkou se sídlem v Pardubicích, Sladkovského 767, *o výživné manželky*,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen platit žalobkyni výživné ve výši 4.000,- Kč měsíčně od 23. 7. 2008 do 31. 8. 2008, od 1. 11. 2008 do 31. 1. 2009, od 1. 3. 2009 do 6. 5. 2009 a ve výši 2.000,- Kč měsíčně od 1. 2. 2009 do 28. 2. 2009 k rukám žalobkyně do každého 15. dne v měsíci.
- II. Dlužné výživné za dobu od 23. 7. 2008 do 6. 5. 2009 v celkové výši 27.961,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni v měsíčních splátkách po 3.000,- Kč vždy do každého 15. dne v měsíci počínaje měsícem leden 2010 pod ztrátou výhody splátek při nedodržení jedné z nich.
- III. Návrh žalobkyně, aby žalovaný byl povinen platit jí v období od 23. 7. 2008 do 31. 8. 2008, od 1. 11. 2008 do 31. 1. 2009, od 1. 3. 2009 do 6. 5. 2009 částku o 5.000,- Kč měsíčně vyšší, v období od 1. 2. 2009 do 28. 2. 2009 o 7.000,- Kč měsíčně vyšší a částku 9.000,- Kč měsíčně v období od 1. 9. 2009 do 31. 10. 2009, **s e z a m í t á .**
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Státu se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 23. 7. 2008 domáhala ve znění částečného zpětvzetí po žalovaném výživného na sebe jako manželku ve výši 9.000,- Kč měsíčně do 6. 5. 2009, kdy bylo manželství účastníků rozvedeno. Tvrdila, že od roku 1989 jsou, resp. byli účastníci manželé, kterým se narodili 2 synové, přičemž mladší syn je dosud nezletilý. Společnou domácnost žalovaný opustil. Žalobkyně v době podání žaloby byla v evidenci úřadu práce s podporou v nezaměstnanosti 9.619,- Kč, resp. 8.657,- Kč měsíčně. Jiné příjmy nemá. Žalovaný dosahuje příjmu cca 55.000,- Kč čistého měsíčně. Na domácnost a náklady spojené s bydlením žalovaný ničeho žalobkyni neposkytuje. Žalovaný má též příjmy z obchodování s cennými papíry. Příjem žalobkyně v pracovním poměru u XXX byl cca 25.000,- Kč hrubého. Měsíční náklady žalobkyně jsou cca 17.000,- Kč, jedná o náklady na bydlení, jídlo, oblečení, vodu, teplo apod. V bytě účastníků žije i dcera žalobkyně se svým synem, avšak pouze dočasně. Dcera žalobkyně je na mateřské dovolené a podílí se na domácích pracích. Služební vozidlo užívá žalovaný též k soukromým účelům, např. na dovolenou na XXX. Od 18. 10. 2008 do 4. 1. 2009 byla žalobkyně v pracovní neschopnosti s příjmem 2-4.000,- Kč z nemocenských dávek. V letních měsících 2008 za stravu pro sebe a děti vykonávala práce pro XXX. Náklady na bydlení v roce 2008 činily 5.528,- Kč, dále hradí cca 3.000,- Kč za telefony pro sebe a syny, 1.620,- Kč na pojištění, 3.500,- Kč na splátky úvěrů, 1.391,- Kč na pevnou linku s internetem, který užívají synové pro studijní účely, poplatek České televizi a Českému rozhlasu 135,- Kč a 45,- Kč, na léky a vitamíny 950-1.100,- Kč a 300,- Kč, na stravu a hygienické, úklidové a prací potřeby 4-4.500,- Kč měsíčně. Stravování synů stojí asi 3-4.000,- Kč měsíčně pro jednoho. Synové mají dále náklady spojené s oblečením, školními a mimoškolními aktivitami, hygienou, MHD, telefony atd. Starší syn přispívá na domácnost částkou 3.000,- Kč, dcera žalobkyně se svým synem se stravují sami. Dne 14. 10. 2008 jí žalovaný uhradil 5.100,- Kč. Od 1. 1. 2009 byla měsíční záloha na plyn navýšena na 1.620,- Kč, elektřina na 1.690,- Kč, částky za údržbu bytového fondu byly v roce 2008 ve výši 3.278,- Kč, od ledna 2009 jsou ve výši 2.676,- Kč.

Žalovaný nárok žalobkyně neuznal. Tvrdil, že jeho průměrný měsíční příjem je 40.000,- Kč, potažmo 37.000,- Kč. Na výživu nezl. syna XXX přispívá po dohodě účastníků 5.500,- Kč měsíčně, na výživu zl. syna XXX 6.500,- Kč měsíčně. Žalobkyně bydlí v bytě, který je ve společném jmění účastníků, kde bydlí i dcera žalobkyně se svým přítelem a synem. Za bydlení není žalovanému nic poskytováno. Žalovaný se z bytu odstěhoval, jeho současné výdaje za bydlení vč. energií činí měsíčně 6.000,- Kč. Dále má výdaje se spořením, stravováním, žehlením, oblečením apod. cca 4.000,- Kč.

Na základě provedeného dokazování soud zjistil níže uvedené skutečnosti.

Oddacím listem a rodnými listy bylo prokázáno, že dne 9. 6. 1989 účastníci uzavřeli manželství a že se jim téhož roku a v roce 1994 narodil syn XXX a XXX.

Z rozhodnutí a zprávou Úřadu práce v XXX soud zjistil, že 6. 5. 2008 žalobkyně požádala o podporu v nezaměstnanosti, která jí byla od 1. 5. 2008 na dobu 3 měsíce přiznána ve výši 9.619,- Kč měsíčně a dobu dalších 3 měsíců ve výši 8.657,- Kč měsíčně s tím, že v evidenci uchazečů o zaměstnání byla žalobkyně do 31. 8. 2008 a později byla znovu vedena v evidenci úřadu od 15. 5. 2009.

Ukončením pracovní smlouvy a sdělením společnosti XXX a potvrzením o příjmu má soud prokázáno, že žalobkyně byla zaměstnána u této společnosti od 1. 9. 2008 do 17. 10. 2008 a její čistý příjem za září činil 18.721,- Kč, za říjen 10.747,- Kč.

Z přehledu dávek státní sociální podpory soud zjistil, že žalobkyni ani synovi účastníků XXX nebyly v měsících červenec a srpen 2009 vypláceny žádné dávky.

Z rozsudku tohoto soudu ze dne 10. 9. 2008, č. j. 19 Nc 45/2008-23, který nabyt právní moci dne 10. 9. 2008, bylo zjištěno, že soud schválil dohodu účastníků, na jejímž základě byl nezl. syn účastníků XXX svěřen do výchovy žalobkyně a žalovaný se zavázal platit výživné pro syna ve výši 5.500,- Kč měsíčně od 1. 9. 2008.

Ze zprávy Pražské správy sociálního zabezpečení soud zjistil, že žalobkyni bylo na nemocenských dávkách vyplaceno v listopadu 2008 1.248,- Kč, v prosinci 2008 3.936,- Kč, v lednu 2009 11.976,- Kč a v únoru 2009 15.621,- Kč.

Z potvrzení zaměstnavatele žalovaného XXX výplatních pásek žalovaného bylo zjištěno, že průměrná měsíční čistá mzda žalovaného za období červenec 2008 – květen 2009 činila 39.967,- Kč vč. bonusů, cestovních náhrad (ve výši 870,- Kč -2.204,- Kč), příspěvků 1.800,- Kč na dovolenou a Vánoce.

Ze zprávy Střediska cenných papírů a České spořitelny soud zjistil, že žalovaný vlastní či vlastnil ke dni podání žaloby cenné papíry Investičního fondu MERCIA, a.s. v likvidaci, Telefónica O2 Czech Republic, a.s., Komerční banky, a.s., podílové listy Sporotrend a TOP STOCKS, přičemž prodejní cena 1 ks „Sporotrendu“ k datu podání žaloby činila 1,4692 Kč, 1 ks „TOP STOCKSU“ 1,8902 Kč, v případě Komerční banky to bylo 3.934,- Kč za 1 ks, u Telefónicy O2 1ks – 500,60 Kč, podílové fondy Mercia HK byly neoceněny.

Z výpovědi žalovaného soud zjistil, že jeho jediným příjmem je mzda od zaměstnavatele XXX, obchodování s cennými papíry je v záporných číslech. Bydlí u své matky ve XXX, kde přispívá na bydlení vč. energií částkou 6.000,- Kč měsíčně. Byt, který vlastní společně se žalobkyní, nesmí užívat. Na výživné synů přispívá celkem 12.000,- Kč měsíčně. Měsíčně vynaloží na stravu 3-4.000,- Kč, 6.000,- Kč na stavební spoření pro sebe, životní pojištění a pojištění odpovědnosti za škody způsobené zaměstnavateli, 1.500,- Kč za spoření pro syna XXX, 2.000,- Kč za oblečení, kontaktní čočky, roztoky, brýle a základní léky, 1-2.000,- Kč na sport. Se syny plánuje zimní dovolenou. V listopadu 2008 koupil XXX zimní bundu, lyžařské kalhoty a boty. Do října 2008 hradila sama žalobkyně 2.004,- Kč do fondu oprav, polovinu těchto výdajů jí žalovaný jednorázově uhradil na podzim 2008, bylo to 5.400-5.500,- Kč. Nyní žalobkyně hradí 1.002,- Kč, žalovaný 602,- Kč, když 400,- Kč mu jako předsedovi společenství vlastníků bylo sníženo. Za energie a další věci ohledně bytu účastníků je měsíčně vynakládáno 3.000,- Kč. Starší syn poskytuje náklady spojenými s bydlením 3.000,- Kč. Žalovaný je spoluvlastníkem pozemků v kat. území XXX, a to o velikosti podílu 1/60 až 1/3, jde o polní půdu a část silnice, přičemž pozemky jsou takřka bezcenné. K pracovním účelům užívá služebního vozidla. Za dovolenou v srpnu 2008 zaplatil 550,- Kč, v září asi 2.000,- Kč.

Z výpovědi žalobkyně soud zjistil, že měsíčně vynaloží na bydlení částku cca 6.000,- Kč, která zahrnuje plyn, elektřinu, fond oprav, za provoz svého telefonu a telefonů synů 3.000,- Kč, na pojištění 1.600,- Kč vč. životních pojištění synů, na své důchodové připojištění

680,- Kč, na splátky 2 úvěrů 3.500,- Kč, za pevnou linku kvůli internetu pro syny 1.400,- Kč, za Český rozhlas a Českou televizi 45,- Kč a 135,- Kč, za léky 1.000,- Kč, stravu a hygienu vč. úklidových potřeb, pracího prášku, toaletního papíru 4.500,- Kč. Každý ze synů spotřebuje měsíčně asi 3-4.000,- Kč. Ve společné domácnosti žije žalobkyně se syny účastníků, s dcerou z předchozího vztahu a jejím nezl. synem. Dcera je na mateřské dovolené, proto na bydlení ničím nepřispívá, pomáhá však např. s úklidem a žehlením. Z rodičovského příspěvku asi 3.000,- Kč dcera hradí stravu pro sebe a svého syna. Přítel dcery na syna přispívá 300,- Kč či 500,- Kč. V současné době si žalobkyně nemůže dovolit chodit na kosmetiku, ke kadeřníkovi, na masáže. Od května do srpna 2008 pracovala za stravu pro sebe a děti jako pomocný dělník a řidič u XXX, která jí stravu kupovala místo platu. Tato paní zrekonstruovala koupelnu a WC v bytě účastníků, a to pro reklamní účely XXX. Od 1. 9. do 17. 10. 2008 byla žalobkyně zaměstnána u firmy XXX později jí byl vydán živnostenský list na obchodní činnost. Žádné dávky státní sociální podpory ani přídatky na děti nepobírá. S ohledem na její XXX. Žalovaný platí výživné na mladšího syna 5.500,- Kč měsíčně, staršímu synovi 6.500,- Kč měsíčně, z čehož jí starší syn dává 3.000,- Kč. Od příbuzných má půjčeno asi 54.000,- Kč, které dle dohody dosud nesplácí. Na náklady spojené s bydlením jí žalovaný v říjnu 2008 uhradil 5.100,- Kč. Žalovaný zakoupil parkovací místo za 20.000,- Kč v listopadu 2008.

Z výpovědi svědkyně XXX, matky žalovaného, a svědka XXX, bratra žalovaného, soud zjistil, že žalovaný bydlí v domě svého bratra ve XXX, za což přispívá 6.000,- Kč měsíčně, v domě bydlí též matka žalovaného. Svědkyně a žalovaný se stravují odděleně s výjimkou víkendů, kdy se v nákupech střídají. Bydlí v domku bratra žalovaného. Žalovaný nevlastní automobil, jezdí služebním nebo si od bratra půjčuje jeho auto.

Z výpovědi svědkyně XXX bylo zjištěno, že v rámci podnikání se zabývá XXX. V létě 2008 nabídla žalobkyni, kterou zná od dětství, práci, když jako neřidič potřebovala, aby jí někdo vozil. Dále žalobkyni nabídla, že by jí zrekonstruovala koupelnu a tuto službu by jí žalobkyně vrátila tím, že udělají fotky a prezentaci koupelny a že ji budou ukazovat jako vzorovou. Tuto rekonstrukci financovala pouze svědkyně. Při rekonstrukci kanceláře svědkyně žalobkyně pomáhala např. při bourání zdí. Za tuto pomoc jí svědkyně brala na jídlo, udělaly společně nákupy, které hradila svědkyně.

Z vyznění živnostenského úřadu bylo zjištěno, že žalobkyně má přerušovaný provoz živnosti od 4. 5. 2009 do 4. 5. 2012.

Z čestného prohlášení syna účastníků XXX soud zjistil, že z výživného 6.500,- Kč hradí 3.000,- Kč měsíčně matce (žalobkyni) na chod domácnosti.

Z rozpisu úhrad a protokolu o vyúčtování služeb za rok 2008 soud zjistil, že v roce 2009 žalobkyně hradí za náklady spojené s bytem 2.676,- Kč měsíčně a žalovaný 602,- Kč a že žalobkyni byl vrácen přeplatek za náklady na službách za rok 2008 ve výši 7.960,- Kč.

Ze svědecké výpovědi XXX soud zjistil, že spolu se žalovaným sportují a že v létě 2008 byli spolu na dovolené XXX.

Z knih jízd žalovaného soud nezjistil, že by služební vozidlo používal žalovaný též k soukromým účelům, ale pouze k účelům služebním.

Z předložených fotografií soud zjistil, že koupelna v bytě účastníků byla předělávána a že v ní chybí nástěnné zrcadlo.

Po provedeném dokazování a na základě shodných tvrzení účastníků soud zjistil následující skutkový stav.

Účastníci byli od 9. 6. 1989 do 6. 5. 2009 manželé, mají 2 syny. Účastníci společně nežijí. Na výživu synů, kteří žijí ve společné domácnosti se žalobkyní, její dcerou a jejím synem, hradí žalovaný 5.500,- Kč měsíčně mladšímu nezpl. synovi a 6.500,- Kč měsíčně staršímu synovi, který z těchto peněz přispívá na chod domácnosti částkou 3.000,- Kč. Žalobkyně žije v bytě účastníků, kde náklady za bydlení vč. energií, plateb do fondu oprav atd. činí měsíčně cca 6.000,- Kč, přičemž v roce 2009 zálohy za vodu, odpadky, společnou elektřinu a fond oprav činí celkem 2.676,- Kč a žalobkyni byl vrácen přeplatek na zálohách ve výši 7.960,- Kč. Do fondu oprav žalobkyně přispívá nyní částkou 1.002,- Kč, žalovaný částkou 602,- Kč, neboť tato částka mu je jako předsedovi společenství vlastníků bytů o 400,- Kč snížena. Do října 2008 hradila žalobkyně sama příspěvek do fondu oprav. V říjnu 2008 jí žalovaný na toto doplatil min. 5.100,- Kč. Měsíčně zaplatí žalobkyně za provoz telefonu svého a synů 3.000,- Kč, za pojištění 1.600,- Kč, za důchodové připojištění 680,- Kč, za splátky 2 úvěrů 3.500,- Kč, za pevnou linku vč. internetu cca 1.400,- Kč, za Český rozhlas a Českou televizi 45,- Kč a 135,- Kč, za léky 1.000,- Kč, stravu a hygienické potřeby a prostředky 4.500,- Kč. Každý ze synů spotřebuje měsíčně asi 3-4.000,- Kč. Dcera žalobkyně na bydlení finančně ničím nepřispívá, přispívá domácími pracemi jako je úklid a žehlení. V rozhodném období, tj. v období do 23. 7. 2008 do 6. 5. 2009 byla žalobkyně v červenci a srpnu 2008 evidována na úřadu práce s přiznanou podporou 9.619,- Kč a 8.657,- Kč. V letních měsících roku 2008 pomáhala žalobkyně XXX při bourání zdi její kanceláře či pracovala pro ni jako řidič, za což jí tato kupovala jídlo pro ni i pro její syny a také jí bez příspěvu samotné žalobkyně zrekonstruovala koupelnu a WC. Od 1. 9. 2008 do 17. 10. 2008 byla zaměstnána u XXX s čistým příjmem za jednotlivé měsíce 18.721,- Kč a 10.747,- Kč. Od 20. 10. 2008 do 4. 1. 2009 byla žalobkyně pracovní neschopnosti, v listopadu 2008 jí bylo na nemocenských dávkách vyplaceno 1.248,- Kč, v prosinci 2008 to bylo 3.936,- Kč, v lednu 2009 to bylo 11.976,- Kč a v únoru 2009 to bylo 15.621,- Kč. Ke dni 4. 5. 2009 přerušila žalobkyně živnost a od 15. 5. 2009 byla znovu vedena na úřadu práce.

Žalovaný žije se svou matkou v domě svého bratra, za užívání domu hradí žalovaný částku 6.000,- Kč měsíčně. Další měsíční výdaje má žalovaný s výživným pro syny 12.000,- Kč, se svým stravováním 3-4.000,- Kč, stavebními spořeními a pojištěními 7.500,- Kč, oblečením, kontaktními čočkami, brýlemi a léky 2.000,- Kč, sportem 1-2.000,- Kč. Spoluvlastní 3 takřka bezcenné pozemky. Ze společné domácnosti se žalobkyní se odstěhoval, společný byt neužívá. Jeho průměrný měsíční příjem za období července 2008 až května 2009 činil cca 39.967,- Kč vč. všech bonusů. Ač majitelem cenných papírů, tak ty jsou ohledem na současnou světovou krizi s nízkou hodnotou, výrazně neovlivňující výši majetku žalovaného. V říjnu 2008 žalobkyni uhradil již zmiňovanou částku 5.100,- Kč na náklady, které měla s příspěvkem do fondu oprav, kam i nadále přispívá částkou 602,- Kč měsíčně.

Podle § 91 odst. 1 zákona o rodině (dále jen z.r.) mají manželé vzájemnou vyživovací povinnost. Dle odst. 2 citovaného ustanovení neplní-li jeden z manželů tuto povinnost, určí soud na návrh některého z nich její rozsah, přičemž přihledne k péči o společnou domácnost. Rozsah vyživovací povinnosti stanoví tak, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná.

Podle § 96 odst. 1 z.r. při určení výživného přihlédne soud k odůvodněným potřebám oprávněného, jakož i k schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného soud zkoumá, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výtěžné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika.

Podle § 96 odst. 2 z.r. výživné nelze přiznat, jestliže by to bylo v rozporu s dobrými mravy.

Podle § 98 odst. 1 z.r. se právo na výživné nepromlčuje a manželce lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení, tedy ode dne podání žaloby.

Na základě provedeného dokazování soud shledal, že návrh žalobkyně je důvodný pouze částečně, a to jak ohledně požadované výše výživného, tak ohledně časových období. Pravidelné měsíční výdaje žalovaného se v závislosti na výši nákladů na stravování a sport pohybují mezi 32.102,- Kč a 34.102,- Kč vč. výživného po syny. Po jejich zaplacení tak žalovanému z průměrného platu zbude 5.867,- Kč až 7.865,- Kč, přičemž nad rámec výživného zakoupil synovi XXX zimní a lyžařské oblečení a plánuje zimní dovolenou se syny. Pravidelné měsíční výdaje žalobkyně jsou ve výši 21.860,- Kč bez nákladů na stravu synů, neboť to je pokryto výživným od žalovaného a poměrná část výživného synů by měla pokrýt též část nákladů na bydlení, na kterou tedy od žalovaného v rámci výživného synů plyne 2.500-3.000,- Kč za syna XXX (v závislosti na výdajích za stravu – 3-4.000,- Kč) a za syna XXX 3.000,- Kč, kterými přispívá žalobkyni. Jelikož žalovaný v bytě účastníků nebydlí, nespotřebovává tedy energie a naopak sám vynakládá 6.000,- Kč na své současné bydlení. Přitom se však podílí na příspěvku do fondu oprav. K dceři žalobkyně a jejímu synovi není žalovaný ničím povinen. A pokud žalobkyně svými finančními prostředky přispívá na bydlení své dcery a vnoučete tím, že tito jí ničeho za bydlení neplatí, je to věcí pouze žalobkyně a nikoli žalovaného, po kterém nelze požadovat, aby se na těchto nákladech žalobkyně podílel. Pokud výdaje žalobkyně za bydlení činí celkem cca 6.000,- Kč měsíčně, pak na žalobkyni, její dceru, dospělého syna XXX a XXX připadá podíl 1.500,- Kč měsíčně. Tudíž i skutečné celkové výdaje žalobkyně za bydlení jsou poníženy finance poskytnuté na bydlení synů od žalovaného v rámci výživného, tedy o celkem 3.000,- Kč měsíčně, stejně tak je tomu v případě 1.400,- Kč za úhradu internetu, který jak žalobkyně uvedla, je pořízen pro studijní potřeby synů, též a výdaje žalobkyně tak jsou ve výši 17.460,- Kč. V období, kdy žalobkyně byla vedena na úřadu práce jí v létě 2008 byla poskytována XXX naturální plnění formou potravin pro žalobkyni samotnou ale i její syny. Pokud tedy každý z nich potřebuje měsíčně na stravu cca 3.000,- Kč a více, pak formou tohoto nepeněžitého plnění obdržela žalobkyně potraviny za cca 9.000,- Kč, které nemusela vynakládat z podpory v nezaměstnanosti a které tak mohla vynaložit na své další potřeby. Jelikož výše podpory a později ani dávky nemocenského pojištění nepokryly veškeré pravidelné výdaje žalobkyně, které nejsou nijak nadstandardní, pak v období od podání žaloby 23. 7. 2008 do 31. 8. 2008 soud přiznal žalobkyni výživné ve výši 4.000,- Kč měsíčně, stejně tak za dobu od 1. 11. 2008 do 31. 1. 2009, od 1. 3. 2009 do rozvodu manželství účastníků, tj. do 6. 5. 2009. Za období od 1. 2. 2009 do 28. 2. 2009 soud přiznal žalobkyni výživné ve výši 2.000,- Kč s ohledem na výši nemocenských dávek, které byly 15.621,- Kč. Ve zbytku, tak jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku, soud žalobu zamítl. Při určování výše výživného za jednotlivá období soud přihlížel k příjmům a výdajům žalobkyně, ale též k příjmům a výdajům žalovaného. Jeho příjmy jsou sice podstatně vyšší, než příjmy žalobkyně. Žalovaný má však se svým bydlením

výdaje o 4.500,- Kč vyšší než žalobkyně (pokud není počítáno s výdaji za dceru a vnuka žalobkyně), výživné na syny 12.000,- Kč pokryje převážnou většinu jejich základních potřeb, na kterých se tak nemusí podílet žalobkyně. Příjem žalobkyně se také zvýšil např. v říjnu 2008 od částku přesahující 5.000,- Kč, které jí uhradil žalovaný jako doplatek za to, že se sama podílela na příspěvku do fondu oprav a dále jí bylo vráceno přes 7.900,- Kč jako přeplatek za služby spojené s bydlením. V období, za které žalobkyni bylo přiznáno výživné, tato byla vedena na úřadu práce či byla v pracovní neschopnosti, její příjem tak byl objektivně snížen. Po zbytek rozhodného období uvedeného ve výroku III. tohoto rozsudku žalobkyně byla pracovně zařazena či pracovala na živnostenský list a ač její příjmy nedosahovaly příjmů žalovaného, dle soudu nelze na žalovaném spravedlivě požadovat, aby s ohledem na své příjmy a výdaje, které zahrnují i výdaje spojené se syny účastníků na rámec výživného, hradil žalobkyni více, než kolik bylo stanoveno ve výroku I. tohoto rozsudku. Při úvaze o určení vyživovací povinnosti soud přihlédl k odůvodněným potřebám žalobkyně a k možnostem žalovaného. Při bedlivém zvážení všech těchto skutečností stanovil soud vyživovací povinnost žalovaného žalobkyni dle shora uvedeného.

Stanovením výživného od 23. 7. 2008 do 6. 5. 2009 vznikl žalovanému dluh na výživném v celkové výši 27.961,- Kč. Jedná se o výživné za 9 dnů v měsíci červenec 2008 (tj. 4.000,- Kč děleno 31 dny krát 9 dnů), 4.000,- Kč za srpen, listopad, prosinec 2008 a leden, březen a duben 2009, tj. 6x 4.000,- Kč, celkem 24.000,- Kč, za 6 dnů v květnu 2009 (tj. 4.000,- Kč děleno 31 dny krát 6 dnů), 2.000,- Kč za únor 2009. Tento dluh bylo žalovanému povoleno splácet v pravidelných měsíčních splátkách po 3.000,- Kč tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. Při úvaze o povolení splátek na nedoplatky dlužného výživného soud přihlédl jak k poměrům žalovaného, tak i k poměrům žalobkyně, aby podle svých životních a sociálních možností mohl žalovaný dostát svým povinnostem (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).

O náhradě nákladů řízení příslušelo rozhodnout dle § 142 odst. 2 o.s.ř., dle poměru úspěchu účastníků. Žalobkyně, která požadovala výživné 9.000,- Kč měsíčně, však v konečném výsledku byla úspěšná pouze z cca 1/3 a měla by tak hradit úspěšnějšímu žalovanému 1/3 nákladů řízení, které mu vznikly. S ohledem na předmět sporu, kdy jde o výživné manželky, a na finanční situaci žalobkyně soud v souladu s § 150 o.s.ř. nepřiznal žalobkyni povinnost nahradit žalovanému poměrnou část nákladů řízení, když prostředky, které byl na základě tohoto rozhodnutí měla žalobkyně od žalovaného obdržet, by pak jemu opět zaplatila v nákladech řízení a výsledek tohoto sporu by se tak v části týkající se výše přiznaných nákladů řízení minul účinkem.

Žalobkyně byla dle § 11 odst. 2 písm. c) zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích osvobozena od soudního poplatku, tento, ač byla z cca 2/3 ve sporu neúspěšná, hradit nebude. Ohledně nákladů řízení, které dosud hradil stát, tento je ponese i nadále. Jedná se o náklady řízení spočívající v náhradě poštovního za zaslání soudem vyžádaných zprávy od Střediska cenných papírů a společnosti RM-SYSTÉM, česká burza cenných papírů, a.s. v celkové výši 40,40 Kč, a to s přihlédnutím k § 150 o.s.ř. tak, jak je uvedeno ve výroku V. tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Odvolání lze podat do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje, a to písemně ve dvou vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Pardubicích, dne 25. listopadu 2009

JUDr. Dita Prokšová
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Ditou Prokšovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **XXX**, nar. **XXX**, bytem v **XXX**, proti žalovanému **XXX**, nar. **XXX**, bytem v **XXX** o *výživné manželky*, rozsudkem pro uznání,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen platit žalobkyni výživné ve výši 1.000,- Kč měsíčně do 9. 5. 2012 k rukám žalobkyně vždy do každého dne v měsíci předem.**
- II. Dlužné výživné za dobu 9. 5. 2012 – 31. 5. 2014 v celkové výši 24.742,- Kč je žalovaný povinen uhradit žalobkyni v měsíčních splátkách po 2.000,- Kč splatných spolu s běžným výživným od července 2014 pod ztrátou výhody splátek při nedodržení jedné z nich.**
- III. Řízení o stanovení výživného 1.000,- Kč měsíčně za dobu od 1. 5. 2012 do 8. 5. 2012 se zastavuje.**
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích na nákladech řízení částku 600,- Kč za soudní poplatek, a to do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se svou žalobou doručenu původně Obvodnímu soudu pro Prahu 6 dne 9. 5. 2012 domáhala proti žalovanému stanovení výživného pro no jako manželku žalovaného ve výši 4.000,- Kč měsíčně od 1. 5. 2012 s tím, že od listopadu 2010 účastníci nevedenou společnou domácnost, ona je na rodičovské dovolené s příjmem 3.800,- Kč a dalších 1.900,- Kč pobírá na přídavicích na děti, má celkem 3 vyživovací povinnosti, na výživu společného syna hradí žalovaný výživné 3.700,- Kč, na další 2 děti je hrazeno výživné v celkové výši 7.000,- Kč měsíčně. Na bydlení vynakládá žalobkyně 10.330,- Kč měsíčně, výdaje na stravování, ošacení, hygienu, pojištění, internet a telefon, dopravu činní přes 6.000,- Kč měsíčně.. Žalovaná kromě společně syna ještě další 2 vyživovací povinnost, výživné hradí v celkové výši 8.000,- Kč.

K návrhu žalobkyně bylo řízení zastaveno pro částku 3.000,- Kč měsíčně od 1. 5. 2012 usnesením zdejšího soudu ze dne 17. 2. 2014, č.j. 25 C 77/2013-82, které nabylo právní moci dne 18. 3. 2014. Řízení tak byla dále vedeno pro výživné 1.000,- Kč měsíčně od 1. 5. 2012.

Žalobkyně dále vzala podáním z 10. 3. 2014 doručeným soudem dne 21. 3. 2014 žalobu zpět za období od 1. 5. 2012 do 8. 5. 2012, když požadovala stanovení výživného od 9. 5. 2012.

Dle § 96 odst. 1 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) může vzít žalobce svůj návrh na zahájení řízení zpět a to zčásti nebo zcela.

S ohledem na obsah zpětvzetí žaloby z 10. 3. 2014, soud řízení zastavil pro výživné 1.000,- Kč měsíčně za dobu 1. 5. 2012 – 8. 5. 2012 (výrok III.) dle § 96 odst. 2 o.s.ř. neboť, je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Předmětem žaloby tak zůstalo stanovení výživné 1.000,- Kč měsíčně od 9. 5. 2012.

Žalovaný podáním ze 17. 3. 2014 doručeným zdejšímu soudu 19. 3. 2014 souhlasil se stanovením výživného pro žalobkyni ve výši 1.000,- Kč od 9. 5. 2012.

Podle § 153a odst. 3 o.s.ř. soud rozhodne rozsudkem pro uznání, má-li za to, že žalovaný nárok, který je proti němu uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 o.s.ř.), o čemž byl žalovaný náležitě poučen ve výše uvedeném usnesení.

Vzhledem ke shora uvedeného rozhodl soud dle § 153a odst. 1 o.s.ř. rozsudkem pro uznání, a to bez nařízení jednání (§ 153a odst. 4 o.s.ř.), neboť žalovaný nárok uplatněný žalobou ve znění jejího částečného zpětvezení uznal.

S ohledem na § 160 odst. 1 věta za středníkem bylo žalovanému povoleno dlužné výživné za období od 9. 5. 2012 do 31. 1. 2014 v celkové výši 24.742,- Kč (24 x 1.000,- Kč plus 742,- Kč za 23 dnů v květnu 2012) splácet po 2.000,- Kč měsíčně.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně je dle § 11 odst. 2 písm. c) zák. č. 549/1991 Sb.

o soudních poplatcích (dále jen „zákon“) osvobozena od soudního poplatku, byla povinnost zaplatit soudní poplatek z návrhu na zahájení řízení uložena žalovanému, a to dle § 2 odst. 3 věta první zákona. Poplatek činí 600,- Kč dle položky 7 písm. b) Sazebníku zákona ve spojení s § 6 odst. 3 téhož zákona (vycházeno z částky 600.000,- Kč, výrok IV.).

Tento rozsudek pro uznání obsahuje pouze zkrácené odůvodnění jak vyplývá z ustanovení § 157 odst. 3 o.s.ř.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne doručení odvolání, a to ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích prostřednictvím zdejšího soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný požádat soud o výkon rozhodnutí.

Podle § 205b o.s.ř. jsou odvolacím důvodem proti tomuto rozsudku pro uznání jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) o.s.ř. a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání (§ 153a o.s.ř.).

V Pardubicích dne 30. května 2014

JUDr. Dita Prokšová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Martina Prášilová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Ditou Prokšovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zast. JUDr. Šárkou Línkovou, advokátkou se sídlem v Pardubicích, Jiráskova 972, **zn. 4580**, proti žalovanému **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zast. Mgr. Ladislavu Kolínovou, advokátku se sídlem v Hradci Králové, Pardubická 298, *o určení výživného manželky*,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen platit žalobkyni výživné ve výši 1.500,- Kč měsíčně od 5. 6. 2012 k rukám žalobkyně splatných vždy do každého 5. dne v měsíci předem.
- II. Dlužné výživné za dobu od 5. 6. 2012 do 30. 10. 2013 v celkové výši 25.300,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni v měsíčních splátkách po 2.000,- Kč spolu s běžným výživným splatných vždy do každého 5. dne v měsíci počínaje měsícem následujícím po měsíci, v němž tento výrok rozsudku nabude právní moci, pod ztrátou výhody splátek při nedodržení jedné z nich.
- III. Návrh, aby žalovaný byl povinen platit žalobkyni výživné za dobu od 1. 6. 2012 do 4. 6. 2012, a návrh, aby byl žalovaný povinen platit žalobkyni výživné od 5. 6. 2012 o 1.000,- Kč měsíčně vyšší, se zamítá.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 3.582,- Kč k rukám zástupkyně žalobkyně JUDr. Šárky Línkové do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.
- V. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích na nákladech řízení částku 900,- Kč za soudní poplatek do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 5. 6. 2012 ve znění jejího pozdějšího doplnění domáhala po žalovaném výživného na sebe jako manželku ve výši 2.500,- Kč měsíčně od podání návrhu. Tvrdila, že manželství účastníků uzavřené 22. 9. 2007 již dlouhodobě nefunguje, v r. 2007 se dokonce rozvedli a následně znovu vzali, manžel jí XXX, nepřispívá na domácnost, ona od února 2012 nepřispívala na inkaso a vodu. Příjem žalovaného činí důchod ve výši cca 20.000,- Kč měsíčně, její důchod činí cca 7.870,- Kč měsíčně. Účastníci hospodaří samostatně. Na inkasu přispívá žalobkyně částkou 2.000,- Kč, žalovaný jej hradí z účtu, na léky vynaloží měsíčně 1.000,- Kč. V dubnu 2013 z důvodu pobytu 14 dnů v nemocnici přispěla jen 500,- Kč. Trpí XXX. Měsíčně vynaloží na cesty k lékařům a na nákupy 300-500,- Kč, za telefon 200,- Kč, penzijní připojištění 500,- Kč, které od jara již nehradí. Žalovaný hradí stavební spoření vnoučatům a penzijní spoření bývalé manželce. Do května 2013 bydleli účastníci spolu v jejich domku. Od května 2013 bydlí v XXX, měsíčně vynakládá na bydlení 3.164,- Kč, na elektřinu 500,- Kč, na telefon 360-500,- Kč, 220,- Kč na úrazové pojištění, čtvrtletně vodné a stočné 320,- Kč, zbylé prostředky vynaloží na jídlo, léky (500,- Kč), kulturu, čistící a toaletní potřeby. V srpnu 2013 si přivydělala 4.000,- Kč. Od 29. 9. 2013 do 20. 10. 2013 byla v lázních s čímž měla spojení výdaje 4.145,- Kč za cestovné, kulturu, léčebné procedury, kadeřníka, nápoje aj. K 31. 12. 2012 měla naspořeno 107.045,33 Kč, které za 9 let získala přivýdělkem k důchodu v období 2000 – 2009 po 5.000,- Kč měsíčně, přičemž prostředky naspořené od 9/2007 – 11/2009 byly spotřebovány na společnou domácnost účastníků.

Žalovaný s návrhem žalobkyně nesouhlasil. Již 15 let nepovažoval vztah účastníků za manželství, v r. 2007 bylo jejich manželství rozvedeno, následně však uzavřeli sňatek znovu. Veškeré výdaje účastníků hradil on, žalobkyně upřednostňovala své děti, k němu se chovala vyčítavě, nadávala mu, a to již v období 10 a více let před podáním žaloby, v lednu 2012 XXX. V r. 2012 činil jeho důchod 19.309,- Kč, v r. 2013 jo je již 19.523,- Kč. V období června 2012 – března 2013 měsíčně vynaložil 1.000,- Kč na důchodové připojištění, 1.500,- Kč na léky (XXX), 3.000– 6.523,- Kč na stravu, 250 – 3.500,- Kč na domácnost, 38– 3.328,- Kč na dárky pro rodinu k vánocům, svátkům a narozeninám, 100 – 2.600,- Kč na oblečení, 80-6.775,- Kč na auto, inkaso 1.945-2.604,- Kč, 132-1.300,- Kč na noviny, 300-600,- Kč na provoz telefonu, v prosinci 2012 si pořídil nový za 1.839,- Kč, dále vynakládá na stavební spoření pro vnučku 2.000,- Kč, 1.000,- Kč na penzijní, od ledna 2013 dokonce 2.000,- Kč, měl výdaje za kocoura, komunální odpad, doplatek plynu, hradí pojištění domácnosti 2.859,- Kč, měl výdaje nákupem dřeva v celkové výši 5.085,- Kč, za přání od 100,- Kč do 6.500,- Kč. V r. 2012 si koupil auto za 30.000,- Kč, které si půjčil a které nyní splácí po 2.745,- Kč měsíčně. Bývalé manželce ničeho neplatí, kdyby se neodstěhovala, nevznikly by jí výdaje související s pobytem XXX.

Z obsahu podání žalobkyně z 23. 10. 2013, kde požadovala žalobkyně výživné od 1. 6. 2012, soud dovodil, že je jím mj. rozšiřován návrh o 4 dny. Usnesením z 29. 10. 2013, č. j. 25 C 46/2012-39 proto soud žalobu rozšířil o právě 4 dny, tedy za dobu 1. 6. 2012 – 4. 6. 2012.

Z oznámení České správy sociálního zabezpečení a výpisu z účtu žalovaného soud zjistil, že důchod žalobkyně v r. 2012 činil 7.871,- Kč měsíčně, důchodu žalovaného v r. 2012 byl ve výši 19.309,- Kč, v r. 2013 ve výši 19.523,- Kč.

Z ústřížků složenek soud zjistil, že žalobkyně zaslala uhradila 27. 9. 2012 za plyn 271,- Kč, 1. 2. 2013 a 28. 2. 2013 za elektřinu 852,- Kč a 850,- Kč, 18. 2. 2013 za plyn 736,- Kč.

Výpisem z účtu žalobkyně vedeným Raiffeisen stavební spořitelny a.s. a ústřížkem složenky bylo prokázáno, že žalobkyně měla v 2012 k dispozici 103.000,- Kč, které vložila na účet stavebního spoření.

Z hotelového účtu, vstupenek, účtenek a jízdenek soud zjistil, že od 29. 9. 2013 do 20. 10. 2013 absolvovala žalobkyně lázeňský pobyt, na cestu do/z lázní vynaložila celkem 339,- Kč, na regulační poplatek 2.415,- Kč, za přepravu své osoby a zavazadla 30,- Kč, za kulturní vyžití 150,- Kč a za proceduru 410,- Kč, celkem tedy 3.344,- Kč. Z pokladního dokladu, faktury a stvrzenky soud zjistil, že žalobkyně žije v XXX, kde v září 2013 uhradila 110,- Kč za vaření a praní, 320,- Kč za vodné a stočné a 150,- Kč za opravy v bytě. Skutečnosti, kterých se uvedené důkazy týkaly, nastaly až po prvním jednání ve věci, a tudíž nepodléhají koncentraci řízení.

Rozpisem bezhotovostní platby (SIPO) a ústřížkem poštovní poukázky bylo prokázáno, že za elektřinu měsíčně měli účastníci hradit 910,- Kč, za plyn 850,- Kč, a 45,- Kč a 135,- Kč za rozhlasový a televizní poplatek, celkem tedy 1.945,- Kč. Z ústřížků složenek a výpisu z účtu žalovaného bylo zjištěno, že žalobkyně zaslala žalovanému 4. 10. 2012, 2. 11. 2012, 10. 12. 2012 vždy 2.000,- Kč, ve dnech 8. 1. 2013 a 29. 3. 2013 vždy 1.000,- Kč a dne 30. 4. 2013 částku 500,- Kč, přičemž celou částku SIPO hradil žalovaný ze svého účtu a žalobkyně mu na toto přispěla právě částkami shora uvedenými. Žalovaný hradí 2.000,- Kč na stavební spoření, od června 2013 splácí půjčku po 2.745,- Kč.

Z dopisů předložených žalovaným stejně jako z vyjádření účastníků soud zjistil, že mezi nimi XXX, což je soudu známo v úřední činnosti, neboť rozvod jejich prvního manželství proběhl před stejnou soudkyní.

Soud k důkazu neprováděl čtení úředního záznamu z 5. 6. 2012 a předvolání k podání vysvětlení z 26. 6. 2012, neboť z něho nevyplývá ničeho podstatného spor a nad to, byly tyto listiny předloženy až po koncentraci řízení, tedy k takovým důkazům soud nemohl přihlížet.

Účastníci nespороvali uzavření manželství, ani výdaje žalobkyně sporovány nebyly.

Dle § 91 odst. 1 zákona o rodině (dále jen z.r.) mají manželé vzájemnou vyživovací povinnost. Dle odst. 2 citovaného ustanovení neplní-li jeden z manželů tuto povinnost, určí soud na návrh některého z nich její rozsah, přičemž přihlédne k péči o společnou domácnost. Rozsah vyživovací povinnosti stanoví tak, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná.

Dle § 96 odst. 1 z.r. při určení výživného přihlédne soud k odůvodněným potřebám oprávněného, jakož i k schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného soud zkoumá, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika.

Dle § 96 odst. 2 z.r. výživné nelze přiznat, jestliže by to bylo v rozporu s dobrými mravy.

Podle § 98 odst. 1 věta druhá před středníkem z.r. lze právo na výživné (manželky) přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení.

Po provedeném dokazování soud zjistil následující skutkový stav. V rozhodném období, až do května 2013 žili účastníci spolu, resp. spíše vedle sebe než spolu, na společných výdajích souvisejících s televizními a rozhlasovými poplatky, elektřinou a plynu se podíleli každý zhruba jednou polovinou, i na výdajích na dalších potřeb se podíleli společně. Příjmy obou účastníků tvoří jejich starobní důchody, a to žalobkyně 7.871,- Kč v r. 2012, žalovaného 19.309,- Kč v r. 2012 a 19.523,- Kč v r. 2013. Od května 2013 žijí účastníci odděleně, výdaje žalobkyně činí nájemné 3.164,- Kč, výdaje za elektřinu 500,- Kč, na telefon 360-500,- Kč, vodné a stočné 320,- Kč pololetně, léky, stravu atd. Za třítydenní lázeňský pobyt zaplatila 3.344,- Kč. Žalovaná má v držení přes 100.000,- Kč získané z brigád i z období mezi manželstvími účastníků. Žalovaný kromě svých potřeb, které spočívají také v nákladech na bydlení, stravu, léky, oblečení, kulturní vyžití, obdarovávání apod., dále hradí důchodové připojištění, stavební spoření 2.000,- Kč své vnučce a od června 2013 též splácí půjčku na nákup vozidla 2.745,- Kč měsíčně.

Na základě provedeného dokazování soud shledal, že návrh žalobkyně je důvodný pouze zčásti. Příjem žalobkyně činí necelých 8.000,- Kč (to i přihlédnutím k valorizaci v r. 2013), příjem žalovaného přesahuje 19.000,- Kč, žalobkyně do května 2013, kdy účastníci žili ve svém domku, přispívala na energie 1.000,- Kč měsíčně, nyní hradí veškeré své potřeby. Žalovaný kromě svým potřeb hradí mj. stavení spoření vnučkám, k nimž nemá vyživovací povinnost. Již z výše příjmů účastníků je evidentní, že tyto jsou dost odlišné. Jejich společný příjem činí cca 27.500,- Kč. Pokud by měl každý z nich jednu polovinu, jednalo by se o částku 13.750,- Kč. Žádný z účastníků, nepočítaje v to stavební spoření pro vnučky žalovaného, nemá žádné nestandardní výdaje. Příjem žalovaného je podstatně vyšší, než příjem žalobkyně. Ať jsou vztahy mezi nimi jakékoli, pak účastníci jsou stále manželé a jejich příjmy (důchody) jsou příjmy společnými. Nelze operovat s tím, že se na společných výdajích nepodíleli rovnoměrně.

Jelikož hmotná a kulturní úroveň účastníků, jako manželů, má být stejná, přiznal žalobkyni výživné ve výši 1.500,- Kč a ve zbytku, tj. 1.000,- Kč, měsíčně žalobu zamítl, a to i s přihlédnutím k finančním prostředkům, které má k dispozici žalobkyně. Jejich přesné vypořádání může být předmětem případného vypořádání rozvodem zaniklého manželství účastníků, avšak nelze říci, že žalobkyně je bez prostředků. Co se dobrých mravů týče, pak soud dospěl k závěru, že vzájemné výčitky a slovní výpady jsou činěny z obou stran a byly činěny i v minulosti, a to v době předcházející rozvod prvního manželství účastníků i období před podáním předmětné žaloby. Vzájemné chování účastníků nevybočovalo z mantinelů, ve kterých se tito ve svém vztahu pohybovali. Soud tak neshledal, že by na přiznání výživného žalobkyni bylo v rozporu s dobrými mravy. Podstatu svého rozhodnutí opřel zejména o výši příjmů účastníků.

Výživné za období od 5. 6. 2012 do 31. 10. 2013 v celkové částce 25.300,- Kč se skládá z výživného 1.300,- Kč za 26 dnů (5. - 30.) v červnu 2012 (1.500,- Kč : 30 dny v měsíci x 26 dnů), z výživného 1.500,- Kč měsíčně za červen 2012 až říjen 2013, tj. 16 x 1.500,- Kč. Toto výživné umožnil soud ve smyslu § 160 odst. 1 věta za středníkem o.s.ř. žalovanému splácet po 2.000,- Kč měsíčně spolu s běžným výživným, neboť má za to, že takto vysoké splátky jsou v jeho možnostech.

Rozhodným obdobím, tj. období, po které má žalobkyně nárok na výživné manželky, je období od podání žaloby do rozvodu manželství účastníků tj. od 5. 6. 2012. Proto byl žalobní návrh týkající se období 1. 6. – 4. 6. 2012 zamítnut.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 2 o.s.ř. Žalobkyně měla pouze částečný úspěch (ve výši 60 %). Soud jí tedy přiznal proti žalovanému právo na náhradu nákladů ve výši 20 % (60 % úspěchu minus 40 % neúspěchu). Celkové náklady řízení žalobkyně by činily 17.908,- Kč skládající se z odměny advokátky 2 x 7.100,- Kč, určenou dle § 7 bod 5. ve spojení s § 8 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb., za převzetí a přípravu zastoupení a účast při soudním jednání dne 23. 10. 2013, dále pak paušální náhrady hotových výdajů advokáta dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění platném ke dni uskutečnění úkonů shora 2x po 300,- Kč a 21 % daní z přidané hodnoty z odměny advokátky a paušálních náhrad, tj. 3.108,- Kč. Přiznaných 20 % z uvedených částek tak činí právě 3.582,- Kč, které je žalovaný povinen zaplatit k rukám advokátky žalobkyně (platební místo dle § 149 odst. 1 o.s.ř.). Vyjádření žalobkyně z 23. 10. 2013 soud nepovažoval za účelně vynaložené náklady. Toto podání bylo činěno a předloženo soudu až při jednání, šlo předněst pouze ústně a z valné části se jednalo pouze o shrnutí již učiněného tvrzení žalobkyně.

Žalobkyně byla dle § 11 odst. 2 písm. c) zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, (dále jen „zákon“) osvobozena od soudního poplatku, dle § 2 odst. 3 věta první zákona je tedy povinností žalovaného zaplatit soudní poplatek z návrhu na zahájení řízení, a to ve výši 900,- Kč. Výše soudního poplatku byla stanovena dle položky 7 písm. b) Sazebníku soudních poplatků jako 1% z 90.000,- Kč dle § 6 odst. 3 věta druhá zákona.

Třídenní lhůty k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 věta před středníkem o.s.ř., neboť zde (výrok IV., V.) soud neshledal důvody pro stanovení delší lhůty či pro povolení splátek.

P o u č e n í : Proti rozsudku je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích, a to písemně ve 2 vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Pardubicích, dne 30. října 2013

JUDr. Dita Prokšová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Kučerová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Leonou Poplerovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **XXX**, nar. **XXX**, bytem trvale **XXX**, zast. JUDr. Františkem Derikem, advokátem se sídlem v Pardubicích, J. Palacha 1552, proti žalovanému **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zast. JUDr. Milanem Růžičkou, advokátem se sídlem v Pardubicích, Pernerova 443, **o určení výživného manželky,**

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na výživném za dobu od 9.8. 2005 do 24.11. 2005 částku ve výši 21.251,- Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni na nákladech řízení částku ve výši 9.776,- Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Františka Derika.**
- III. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích částku ve výši 300,- Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se proti žalovanému žalobou doručenou podepsanému soudu dne 9.8.2005 domáhala určení výživného pro sebe jako nerozvedenou manželku, požadovala určit výživné ve výši 6.000,- Kč měsíčně. Tvrdila, že manželství účastníků bylo rozvedeno pravomocně dne 24.11.2005, od 5.10.2004 nevedou účastníci společnou domácnost. Žalovaný na její výživu ničím nepřispívá a žalobkyně sama je bez zaměstnání, je vedena na Úřadu práce a pobírá dávky hmotného zabezpečení uchazeče o zaměstnání.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil, navrhol její zamítnutí. Příjmy má pouze z pronájmů bytů a nebytových prostor, přičemž tento majetek nabyt z restitucí, rovněž pak jeho úspory jsou finanční prostředky z restituce. Jedná se o jeho výlučné prostředky a je tedy správné, že

žalobkyni ničeho z tohoto majetku neplatí, zejména proto, že společný rodinný dům sama opustila a odstěhovala se.

Dle § 91 odst. 1 zákona o rodině mají manželé vzájemnou vyživovací povinnost. Dle odst.2 téhož ustanovení zákona, neplní-li jeden z manželů tuto povinnost, určí soud na návrh některého z nich její rozsah, přičemž přihlédne k péči o společnou domácnost. Rozsah vyživovací povinnosti stanoví tak, aby hmotná a kulturní úroveň manželů byla zásadně stejná.

Dle § 96 odst.1 věta první zákona o rodině při určení výživného přihlédne soud k odůvodněným potřebám oprávněného, jakož i k schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům povinného.

Po provedeném řízení soud žalobě vyhověl z následujících důvodů:

Připojeným spisem Okresního soudu v Pardubicích sp.zn. 18C 230/2004 bylo prokázáno, že manželství účastníků uzavřené dne 21.8.1971 bylo rozvedeno, rozsudek nabyt právní mocí dne 24.11.2005. Příčinu rozvratu manželství spatřil soud v chování žalovaného, jež vedlo k nedostatku komunikace mezi účastníky, ke konfliktům se synem a sousedy a následně ke ztrátě citového vztahu žalobkyně k žalovanému.

Shodnými výpověďmi účastníků bylo prokázáno, že účastníci od 20.10.2004 nevedou společnou domácnost, od této doby žalovaný na její výživu ničím nepřispěl, nemají v současné době již žádnou vyživovací povinnost.

Výpovědi žalobkyně bylo prokázáno, že bydlí v pronájmu v bytě 3+1, společně se zletilým synem účastníků, náklady na bydlení hradí syn. Do 10.8.2005 se žalobkyně starala o svou matku, pobírala příspěvek při péči o osobu blízkou, od té doby, co matka zemřela, je evidována na Úřadu práce, pobírá na dobu 9ti měsíců hmotné zabezpečení. Pouze v říjnu 2005 byla na brigádě a vydělala si 2.700,- Kč čistého, nepobírá žádné dávky sociální péče. V již zaniklém společném jmění manželů mají účastníci rodinný dům ve XXX, ve kterém nyní bydlí sám žalovaný a nebytové prostory v XXX, na XXX, tyto jsou v pronájmu v současné době, žalovaný ji žádné peníze z tohoto pronájmu nepředává. Nemá zvýšené výdaje proti obvyklé spotřebě.

Výpovědi žalovaného měl soud za prokázané, že tento je XXXy, tuto činnost však již utlumuje s ohledem na svůj zdravotní stav. Žije sám v rodinném domě, který mají účastníci v již zaniklém společném jmění manželů, nezná důvod, proč od něho žalobkyně odešla. Od 20.10.2004 žalobkyni do domu nepouštěl, neměla klíče od domu, vyměnil zámek, neboť před tím navštěvovala dům v době, kdy on nebyl doma a odnesla mu talíře, obrázky, jídlo. Až zpětně se dozvídá, že snad měla vztah s jiným mužem. Další příjmy žalovaného jsou tvořeny z pronájmů majetku, který nabyt z restitucí, případně za finanční prostředky z restituce získané. Žalovaný je výlučným vlastníkem nebytových prostor v XXX, kde z pronájmu má příjem 7.000,- Kč měsíčně, podílovým spoluvlastníkem 1/2 bytového domu v XXX, kde jsou 4 bytové jednotky, z pronájmu jednoho bytu má příjem 5.000,- Kč měsíčně, vlastní dům ve XXX, kde je 6 bytů a příjem z nájmu těchto bytů činí 10.000,- Kč (jde o regulované nájemné), je zde i nebytový prostor, kde nájemce hradí 20.000,- Kč měsíčně. Dále má žalovaný XXX v XXX, tuto nevyužívá v současné době, ani jí nepronajímá. V obci XXX vlastní stodolu, kterou lze využít jako skladovací prostor, ale není nyní pronajímána, dále z pronájmu zemědělských pozemků má příjem 1.200,- Kč ročně. Daňové přiznání za rok 2005 by mělo být zhruba stejné jako za rok 2004, z výdajů uvedených v daňovém přiznání ve výši

640.375,- Kč činily odpisy 470.000,- Kč, nejednalo se o přímé výdaje. Výdaje jsou tvořeny běžnými malými opravami, výdaji za vodu, elektrickou energii. Vlastní 9 let starý automobil zn. XXX, má úspory z restitucí ve výši 2,5 mil Kč, které jsou uloženy na účtu v bance. V souvislosti se svým zdravotním stavem vynakládá částku do 100,-Kč měsíčně na léky.

Soud měl za prokázané, že žalovaná je v evidenci Úřadu práce v XXX, byla jí přiznána podpora v nezaměstnanosti od 11.8.2005 ve výši 2.150,- Kč po dobu prvních tří měsíců a 1.935,- Kč měsíčně po zbývající dobu, nejdéle po podpůrnou dobu 9 měsíců.

Daňovými přiznáními žalovaného za rok 2004 a 2005 měl soud za prokázané, že žalovaný provozuje autoškolu, základ daně z příjmů podnikání činil v roce 2004 27.128,- Kč a v roce 2005 822,- Kč. Příjmy z pronájmu činily v roce 2004 470.993,- Kč, výdaje 640.375,- Kč, v roce 2005 činily příjmy 501.162,- Kč a výdaje 393.954,- Kč.

Výpisy z katastru nemovitostí bylo prokázáno, že žalovaný je výlučným vlastníkem domu čp. XXX, spoluvlastníkem nemovitosti čp. XXX, přičemž spoluvlastnický podíl na nemovitosti činí 5898/60000 k celku – je vlastníkem nebytového prostoru XXX, dále je podílovým spoluvlastníkem ve výši 1/2 k celku domu čp. XXX, spoluvlastníkem nemovitosti čp. XXX ve výši 580/32180 k celku – vlastníkem dílny nebo provozovny č. XXX.

Na základě uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že provedeným dokazováním bylo prokázáno neplnění vyživovací povinnosti žalovaným vůči žalobkyni jako manželce, která v rozhodné době – tedy od podání žaloby do právní moci rozvodu manželství účastníků – pobírala pouze podporu v nezaměstnanosti a její příjmy byly hluboko pod hranici životního minima. Soud vycházel z průměrného příjmu žalovaného 42.000,- Kč měsíčně, který má z pronájmů bytových a nebytových prostor, přičemž nájem z nebytových prostor (ve výši 7.000,- Kč měsíčně), který je v již zaniklém společném jmění manželů, si žalovaný v plné výši ponechává rovněž pro svou potřebu. Výdaje, které žalovaný vykazuje v daňových přiznáních v souvislosti s pronájmem nemovitostí, pak ze 2/3 tvoří dle vlastního tvrzení žalovaného odpisy, jde pouze o účetní výdaje, nikoli výdaje fakticky vynaložené. Kromě jiného se lze domnívat, že výše příjmů z pronájmů předmětných nemovitostí je vyšší, než jak tvrdí žalovaný, neboť ke svým tvrzením soudu nepředložil žádné důkazy. Žalovaný byl vyzván k předložení nájemních smluv ohledně pronájmu nebytových prostor a nájmů bytových jednotek, aby mohla být prokázána pravdivost jeho tvrzení, tyto listiny však nepředložil, neboť po takto uložené povinnosti mu, dle jeho sdělení, neznámý pachatel odcizil tašku z osobního automobilu, v níž tyto listiny měl. Tuto událost oznámil na Policii ČR, o čemž předložil protokol o podání vysvětlení ze dne 26.4.2006. Dále žalovaný odmítl sdělit jméno osoby, která mu zpracovává účetnictví. Soud tedy nemohl podrobněji zkoumat, jaký charakter mají jednotlivé výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatněných v daňovém přiznání žalovaného.

V řízení se neprokázalo, že by měla žalobkyně příjem z pronájmu bytové jednotky v XXX, naopak darovací smlouvou ze dne XXX bylo prokázáno, že žalobkyně bytovou jednotku č. XXX o velikosti 1+kk v XX darovala synovi účastníků XXX. Pokud žalovaný tvrdil, že na stavební spoření žalobkyně vložil finanční částku 72.000,- Kč, pak k tomuto tvrzení nepředložil žádné důkazy. Dále žalovaný namítal, že jeho příjmy z pronájmů nemovitostí, jsou jeho výlučné prostředky a z těchto by se nemělo žalobkyni dostat ničeho, pak soud k tomuto dodává, že příjmy z výnosu odděleného majetku manželů (v tomto případě majetek získaný z restitucí), spadají do společného jmění manželů (§ 143 obč. zákoníku) a proto soud tyto příjmy z pronájmů, tak jak bylo uvedeno shora, považoval za součást společného

jmění účastníků. V neposlední řadě je na místě ještě podotknout, že žalovaný se omezil pouze na tvrzení, že nemovitosti získal v restituci nebo z finančních prostředků z restitucí, nepředložil k tomu však soudu žádné důkazy, byť ho stíhá v řízení nejen povinnost tvrzení, ale i břemeno důkazní. Žalobkyně tato tvrzení žalovaného nijak nespороvala, soud proto uzavřel, že se jedná o majetek výlučný, nikoli o společné jmění účastníků, přesto však příjmy z těchto pronájmů patří do společného jmění účastníků.

Je tedy dán předpoklad pro určení výživného soudem dle § 91 zák. o rodině. Z provedených důkazů pak vyplývá zcela odlišný příjem obou účastníků. Za situace, kdy oba mají prakticky shodné životní náklady pro svoji osobu, nemají žádnou vyživovací povinnost, považuje soud za úměrnou jak možnostem a schopnostem žalovaného, tak i odůvodněným potřebám žalobkyně (§ 96 zák. o rodině) částku 6.000,-Kč měsíčně, která by měla zajistit žalobkyni i stejnou hmotnou a kulturní úroveň, jakou měl po dobu trvání manželství její manžel. Výživné pak bylo určeno od 9.8.2005, t.j. ode dne podání žaloby tak, jak žalobkyně požadovala do právní moci rozvodu manželství účastníků.

Za dobu od 9.8.2005 do 24.11.2005 vznikl na výživném dluh v celkové částce 21.251,- Kč (t.j. za 23 dní měsíce srpna 2005 – 4.451,- Kč, za 2 měsíce po 6.000,- Kč a za 24 dní měsíce listopadu 2005 ve výši 4.800,- Kč). Soud uložil s ohledem na majetkové poměry žalovaného povinnost zaplatit dlužnou částku v zákonné třídenní lhůtě dle § 160 odst. 1 o.s.ř..

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalobkyni, která měla ve věci plný úspěch přiznal soud právo na náhradu nákladů řízení ve výši 9.776,-Kč (po zaokrouhlení na celé koruny), což představuje odměnu za právní zastoupení ve výši 7.690,- Kč (dle § 3 vyhl. č. 484/2000 Sb), 3x režijní paušály po 75,- Kč, a 1x po 300,- Kč (dle § 13 odst. 3 vyhl. č.177/1996 Sb.)+ 19 % DPH ve výši 1.560,85 Kč.

Protože žalobkyně je v tomto řízení dle § 11 odst.2 písm. c) zák. č. 549/91 Sb. o soudních poplatcích v platném znění osvobozena od poplatkové povinnosti, přechází tato povinnost dle § 2 odst.3 cit. zákona v rozsahu jejího úspěchu v řízení na žalovaného. Výše soudního poplatku je dána pol. 1b) Sazebníku soudních poplatků 1% z pětinásobku přiznaného ročního plnění (za použití § 6 odst.3 zák. o soudních poplatcích) a činí 300,- Kč.

P o u č e n í: Odvolání lze podat do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje, a to písemně ve dvou vyhotoveních.
Toto právo nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Pardubicích, dne 21. září 2006

Mgr. Leona Poplerová
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Monikou Matějkovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zast. JUDr. Jaroslavem Poláčkem, advokátem se sídlem Pardubice, nám. Republiky 53, proti žalovanému **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, t.č. **XXX o výživné manželky**,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen přispívat na výživu žalobkyně částkou Kč 500,-- měsíčně od 20.7.2006 do 31.1.2007, vždy ke každému 15. dni v měsíci předem.**
- II. Dlužné výživné za období od 20.7.2006 do 19.9.2006 nevzniklo.**
- III. Dlužné výživné za období od 20.9.2006 do 31.1.2007 ve výši Kč 2.184,-- je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni v pravidelných měsíčních splátkách po Kč 500,--, splatných do každého 15. dne v měsíci následujícím po měsíci, v němž tento rozsudek nabude právní moci.**
- IV. Návrh žalobkyně, kterým se po žalovaném domáhala výživného o Kč 5.500,-- vyšší, se z a m í t á .**
- V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

VI. Česká republika – Okresní soud v Pardubicích nemá právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 20.7.2006 ve znění jejího upřesnění domáhala proti žalovanému výživného manželky ve výši Kč 6.000,-- měsíčně od 20.7.2006 do 31.1.2007. V odůvodnění uvedla, že manželství účastníků bylo pravomocně rozvedeno dne 31.1.2007. Žalovaný se v polovině července 2006 odstěhoval ze společné domácnosti ke své přítelkyni, od této doby žijí odděleně, společně nehosподаří, žalovaný jí nepřispívá na chod domácnosti. Žalobkyně žije ve společné domácnosti se svými dětmi, z nichž dvě jsou z předchozího manželství žalobkyně a jedno je narozeno z manželství účastníků řízení, s ním je žalobkyně na mateřské dovolené. Jedinými příjmy žalobkyně, je peněžitá pomoc v mateřství ve výši Kč 3.600,--, dávky státní sociální podpory ve výši Kč 2.900,-- a výživné pro děti z předchozího manželství ve výši Kč 3.200,--.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Uvedl, že po odstěhování ze společné domácnosti dal žalobkyni v prvním měsíci Kč 1.000,--, je evidován na úřadu práce od 24.11.2006, pobírá pouze podporu v nezaměstnanosti, předchozí pracovní poměr s ním byl ukončen z důvodu pomluv žalobkyně a její matky.

Z účastnické výpovědi žalobkyně má soud za prokázané, že žije ve společné domácnosti se svými třemi dětmi v nájemním bytě 2+1, jejím příjmem je mateřská ve výši Kč 3.700,-- měsíčně, přídatky na děti ve výši Kč 1.500,-- měsíčně, doplatek do životního minima Kč 2.500,-- měsíčně, výživné na syna XXX ve výši Kč 2.000,-- měsíčně, výživné na syna XXX ve výši Kč 800,-- a výživné na syna XXX ve výši Kč 1.500,-- s tím, že výživné pro XXX jí žalovaným hrazeno není, pobírá též sociální příplatek, v jaké výši neví. Jiný příjem nemá, na žádné brigády nechodí. Měsíčně vynaloží na bydlení včetně energií Kč 8.000,--, jídlo Kč 3.000,--. Další výdaje má v souvislosti s úhradou dluhů České spořitelně v celkové výši Kč 90.000,--, které měsíčně splácí Kč 1.800,--, společnosti GE Money Bank v celkové výši Kč 30.000,--, které měsíčně splácí Kč 1.000,-- a v celkové výši Kč 60.000,--, které měsíčně splácí Kč 1.200,--, přičemž měsíčně splácí kontokorent po Kč 1.000,--. Vše hradí sama, nikdo jí nepomáhá. Žádné zvýšené výdaje se svým zdravotním stavem nemá. Žalobkyně dále uvedla, že od XXX, kde žalovaný pracoval, ví, že s ním byl ukončen pracovní poměr z důvodu krádeže a také, že žalovaný nyní pracuje jako číšník v XXX, kde by měl mít příjem Kč 9.000,-- čistého a k tomu bokem Kč 6.000,--.

Z účastnické výpovědi žalovaného má soud za prokázané, že žalovaný žije ve společné domácnosti s přítelkyní XXX s níž se dělí pouze o nájemné ve výši Kč 9.000,-- za pronájem domu velikosti 3+1, jinak společně nehosподаří, za jídlo zaplatí asi Kč 4.000,-- měsíčně. Nevlastní žádnou nemovitost ani movitost vyšší hodnoty. Uvedl, že musí hradit půjčky, a to společnosti Provident ve výši Kč 30.000,--, společnosti Cetelem ve výši Kč 20.000,--, GE Money Bank ve výši Kč 20.000,--, má též vyživovací povinnost ke svým synům XXX a

XXXX ve výši Kč 1.200,-- měsíčně a k nezl. XXX ve výši Kč 1.500,-- měsíčně, uvedené však z důvodu nedostatku peněz nemůže hradit. Od ledna 2006 pracoval na čerpací XXX, kde se od 1.7.2006 změnil nájemce, tam pak pracoval do 4.9.2006 a jeho měsíční výdělek byl asi Kč 9.000,-- čistého. Pracovní poměr s ním byl ukončen dohodou ve zkušební době, na jeho místo byl přijat jiný pracovník. Od 5.9.2006 do nástupu na úřad práce dne 24.11.2006 byl v pracovní neschopnosti a byla mu vyplácena nemocenská ve výši Kč 7.000,-- měsíčně bývalým zaměstnavatelem. Z úřadu práce mu je vyplácena podpora v nezaměstnanosti ve výši Kč 4.000,-- měsíčně. Žádný jiný příjem nemá, na brigády nechodí. Je pravdou, že asi 3x až 4x byl zkusit dělat číšníka v XXX, ale žádnou mzdu nedostal. Z úřadu práce mu žádné místo nabídnuto nebylo. Žalovaný má základní vzdělání, nemá žádnou kvalifikaci. Žádné zvýšené výdaje se svým zdravotním stavem nemá.

Oddacím listem a rodným listem nezl. XXX bylo prokázáno, že účastníci řízení uzavřeli manželství dne 10.12.2005 před Magistrátem města XXX a z manželství se jim narodil dne XXX.

Oznámením Úřadu práce v XXX a kopiemi poštovních poukázek bylo zjištěno, že mateřský příspěvek žalobkyně v květnu 2006 činil Kč 1.488,-- a v červnu 2006 Kč 3.720,--, žalobkyně dále pobírá sociální příplatek ve výši Kč 1.093,--, příspěvky na děti ve výši Kč 1.342,--, příspěvek na bydlení ve výši Kč 1.223,--. Zprávou České správy sociálního zabezpečení bylo zjištěno, že žalobkyně není v jejich organizaci zaměstnána.

Z rozsudků Okresního soudu v Havlíčkově Brodě č.j. P 52/2002-48 ze dne 26.6.2002 a č.j. 9 P 31/96-31 ze dne 1.9.2004 bylo zjištěno, že výživné pro nezl. XXX bylo stanoveno ve výši Kč 800,-- měsíčně a výživné pro nezl. XXX bylo stanoveno ve výši Kč 2.000,-- měsíčně.

Ze zprávy Úřadu práce v XXX bylo zjištěno, že žalovaný je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání od 24.11.2006 až dosud, má základní vzdělání, pracoval XXX a XXX, má rozjednáno místo XXX. Žalovanému byla přiznána podpora v nezaměstnanosti ve výši Kč 3.769,-- měsíčně za období od 24.11.2006 do 23.2. 2007 a ve výši Kč 3.392,-- za období od 24.2.2007 do 23.5.2007. Žádná doporučenka žalovanému vydána nebyla, informuje se sám. Minimální hrubá mzda je v současné době Kč 8.000,-- měsíčně. Zároveň byl připojen seznam firem nabízejících zaměstnání osobám se základním vzděláním. Zprávou České správy sociálního zabezpečení bylo zjištěno, že žalovanému nebyly v období od července 2006 až dosud vypláceny žádné dávky nemocenského pojištění.

Zprávami dotazovaných firem nabízejících volná místa, např. XXX bylo zjištěno, že maximální příjem pro osoby se základním vzděláním je ve výši Kč 10.400,-- čistého měsíčně.

Ze zprávy XXX bylo zjištěno, že žalovaný u ní v XXX pracoval 10 dní pouze brigádně v lednu 2007.

Zprávou společnosti XXX bylo zjištěno, že žalovaný pobíral dávky nemocenského pojištění od září 2006 do listopadu 2006 v celkové výši Kč 15.786,--.

Ze spisu Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 25 C 76/2006 bylo zjištěno, že manželství účastníků bylo rozvedeno rozsudkem ze dne 24.1.2007, č.j. 25 C 76/2006-33, jež nabylo právní moci dne 31.1.2007. Příčinu rozvratu manželství soud spatřoval v navázání vztahu žalovaného s jinou ženou.

Ze spisu Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 13 P 51/2006 bylo zjištěno, že soud schválil dohodu rodičů (účastníků řízení), jíž byla žalovanému stanovena vyživovací povinnost k nezl. XXX ve výši Kč 1.500,-- měsíčně s tím, že je v možnostech a schopnostech žalovaného dosahovat příjmu okolo Kč 10.000,-- čistého měsíčně. Dále bylo zjištěno, že průměrný příjem žalovaného na XXX činil Kč 9.807,-- čistého měsíčně, zde byl s žalovaným ukončen pracovní poměr dohodou (stejně jako u ostatních zaměstnanců), neboť nájemce čerpací stanice ukončil ke dni 30.6.2006 svou činnost. U společnosti XXX, novým nájemcem čerpací stanice, měl žalovaný od července 2006 do září 2006 čistý průměrný výdělek Kč 6.856,-- měsíčně, přičemž od 4.8.2006 do 10.8.2006 byl v pracovní neschopnosti. Pracovní poměr s ním byl rozváznán ve zkušební době pro podezření ze zcizování zboží, na jeho místo byl přijat jiný pracovník, průměrný hrubý příjem žalovaného činil Kč 12.377,-- měsíčně, přičemž pracovníci s dobrou pracovní morálkou mají příjem okolo Kč 14.000,--. V září 2006 mu byla vyplacena nemocenská dávka ve výši Kč 5.994,--.

Po provedeném dokazování soud zjistil následující skutkový stav. Manželství účastníků řízení bylo pravomocně rozvedeno dne 31.1.2007, z jejich manželství se narodil nezl. syn XXX. Účastníci spolu nežijí ve společné domácnosti od poloviny července 2006, kdy se žalovaný odstěhoval ke své přítelkyni. Z účastnické výpovědi žalobkyně bylo prokázáno, že žije ve společné domácnosti se svými třemi dětmi v nájemním bytě 2+1, k jejím měsíčním příjmům patří příspěvek v mateřství, přídavky na děti, doplatek do životního minima, výživné pro tři nezl. děti, sociální příplatek a příspěvek na bydlení v celkové výši cca Kč 14.200,-- s tím, že výživné na nezl. XXX ve výši Kč 1.500,-- jí žalovaný nehradí. Výše příjmů žalobkyně byla dále prokázána rozhodnutími Úřadu práce v XXX, Českou správou sociálního zabezpečení a rozsudky okresních soudů. Výdaje žalobkyně spočívají v úhradě nájemného ve výši Kč 8.000,--, stravy Kč 3.000,-- a dluhů, jež splácí měsíčně v celkové výši cca Kč 5.000,--. Z účastnické výpovědi bylo prokázáno, že žije ve společné domácnosti se svou přítelkyní, společně se dělí pouze o nájemné domu ve výši Kč 9.000,--, jídlo si hradí sám ve výši Kč 4.000,-- měsíčně, má tři vyživovací povinnosti a dluhy vůči finančním společnostem v celkové výši cca Kč 70.000,--, výživné ani dluhy však nehradí. Žalobkyni však krátce po svém odchodu přispěl na domácnost částkou Kč 1.000,--. Listinnými důkazy bylo také prokázáno, že žalovaný byl od 5.9.2006 do nástupu na úřad práce dne 24.11.2006 v pracovní neschopnosti, přičemž do května 2007 pobírá žalovaný hmotné zabezpečení, v předchozím zaměstnání činil jeho plat Kč 12.377,-- hrubého, XXX, avšak pracovníci s dobrou pracovní morálkou dosahují příjmu okolo Kč 14.000,-- hrubého měsíčně. Dále bylo prokázáno, že osoby se základním vzděláním mohou ve zdejší regionu dosáhnout maximálního příjmu Kč 10.400,-- čistého měsíčně. Žádný z účastníků nemá zvýšené výdaje se svým zdravotním stavem.

Podle § 91 odst. 1 zákona o rodině (dále jen z.r.) mají manželé vzájemnou vyživovací povinnost. Dle odst. 2 citovaného ustanovení neplní-li jeden z manželů tuto povinnost, určí soud na návrh některého z nich její rozsah, přičemž přihlédne k péči o společnou domácnost. Rozsah vyživovací povinnosti stanoví tak, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná.

Podle § 96 odst. 1 z.r. při určení výživného přihlédne soud k odůvodněným potřebám oprávněného, jakož i k schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného soud zkoumá, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika.

Podle § 98 odst. 1 z.r. se právo na výživné nepromlčuje a manželce lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení, tedy ode dne podání žaloby.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je částečně důvodná, a proto jí částečně vyhověl a částečně zamítl. Manželství účastníků trvalo do 31.1.2007, kdy bylo pravomocně rozvedeno. Žalobkyně prokázala, že žije ve společné domácnosti se svými třemi nezletilými dětmi, je na mateřské dovolené, pobírá příspěvek v mateřství, přídavky na děti, příspěvek na bydlení, sociální příspěvek, doplatek do životního minima a výživné na děti, když stanovené výživné na nezl. XXX žalovaný žalobkyni nehradí. Dále bylo prokázáno, že žalovaný v polovině července 2006 opustil společnou domácnost účastníků řízení a odstěhoval se ke své přítelkyni, v současné době je evidován na úřadu práce, je mu vyplácena podpora v nezaměstnanosti, na podzim roku 2006 byl v pracovní neschopnosti, pracovní poměr na čerpací stanici s ním byl ukončen ve zkušební době z důvodu špatné pracovní morálky, přičemž bylo v jeho možnostech a schopnostech v tomto zaměstnání dosahovat příjmů okolo Kč 11.000,-- čistého. Soud má za to, že majetková a životní úroveň žalovaného je nepatrně vyšší než žalobkyně, a to s ohledem na již zmíněnou možnost příjmu okolo Kč 11.000,--, když jeho pracovní morálka nemůže být k tíži žalobkyně, která osobně pečuje o tři nezletilé děti a nemá možnost vyšších příjmů. V daném případě není rozhodující, zda povinný manžel setrvává ve společné domácnosti či nikoli. Vyživovací povinnost vzniká uzavřením manželství a zaniká zákonnými způsoby uvedenými v § 22 a násl. z.r.

Při rozhodování soud přihlížel k odůvodněným potřebám žalobkyně a schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům žalovaného s ohledem na prokázané příjmy účastníků řízení a žalovanému uložil povinnost přispívat na výživu žalobkyně měsíčně částkou ve výši Kč 500,-- od podání žaloby do právní moci rozsudku o rozvodu manželství (výrok I.) s tím, že dlužné výživné za období od 20.7.2006 do 19.9.2006 nevzniklo (výrok II.), neboť žalovaný žalobkyni v červenci 2006 uhradil částku ve výši Kč 1.000,--, když tuto žalobkyně nespороvala. Při určení výše vyživovací povinnosti nejde jen o zajištění samotné výživy, ale i o poskytnutí prostředků k úhradě ostatních osobních potřeb. Proto je třeba přihlížet k tomu, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná.

Jelikož za období od 20.9.2006 do 31.1.2007 vznikl na výživném nedoplatek ve výši Kč 2.184,--, uložil soud žalovanému, aby tento dluh uhradil žalobkyni formou pravidelných měsíčních splátek po Kč 500,-- počínaje právní mocí tohoto rozsudku, kdy při úvaze o stanovení takovéto lhůty a výše splátek soud přihlédl k poměrům žalovaného, ale i k poměrům žalobkyně, které nemůže být na újmu, že žalovaný delší dobu žalobkyni na její výživu ničím nepřispíval. (výrok III.)

Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu v části vyšší o Kč 5.500,-- měsíčně na výživné žalobkyni zamítl. (výrok IV.)

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 142 odst. 2 o.s.ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok V.), když žalovaný, který měl ve věci převážný úspěch, žádné náklady řízení nepožadoval.

Soud také dle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. rozhodl o tom, že stát nemá právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému, neboť měl ve věci převážný úspěch, a proto není povinen hradit soudní poplatek. Žalobkyně byla od hrazení soudního poplatku osvobozena dle ust. § 11 odst. 2 písm. c) zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích v platném znění. (výrok VI.)

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení písemně, dvojmo, Ke Krajskému soudu v Hradci Králové, prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích.

V Pardubicích dne 6. dubna 2007

Mgr. Monika Matějková
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Monikou Matějkovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zast. JUDr. Romanem Krmenčíkem, advokátem se sídlem Pardubice, Smilova 386, proti žalovanému **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zast. obecným zmocněncem JUDr. Evženem Zachariášem, se sídlem v Pardubicích, Mezi Mosty 1793, *o výživné manželky*,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni výživné ve výši 5.215,- Kč za období od 9.12.2005 do 4.5.2006, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 8.300,25 Kč k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Romana Krmenčíka, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 9.12.2005 domáhala proti žalovanému výživného manželky původně ve výši Kč 6.000,-- měsíčně, v průběhu řízení změnila žalobu tak, že požadovala na výživné částku ve výši Kč 5.215,-- za období od 9.12.2005 do 4.5.2006. Uvedla, že její manželství s žalovaným bylo rozvedeno dne 29.3.2006, rozsudek nabyt právní

moci dne 4.5.2006. V odůvodnění žaloby dále uvedla, že od září 2004 nežije s žalovaným ve společné domácnosti, kdy tento se odstěhoval k jiné ženě. Žalobkyně je od konce roku 1994 XXX a provozem a údržbou společného domu, o němž se musí starat sama, žalovaný přispívá pouze nedostatečnou částkou. Žalovanou částku žalobkyně vypočetla následujícím způsobem. Po žalovaném požaduje měsíčně na výživném částku Kč 4.000,--, a to za měsíce leden 2006 až duben 2006 v plné výši, za prosinec 2005 ve výši Kč 2.839,-- (22 dní) a za květen 2006 ve výši Kč 387,-- (4 dny), celkem tedy Kč 19.226,--. Od uvedené částky odečetla Kč 14.011,--, představující úhradu žalobce ve výši Kč 2.915,-- za inkaso v lednu 2006 až dubnu 2006 a poměrnou část za měsíce prosinec 2005 a květen 2006.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Uvedl, že žalobkyně užívá jejich dům, kde bydlí a nic platit nemusí, žalovaný měsíčně provádí platbu ve výši Kč 2.915,-- na inkaso, provádí nutné opravy a údržbu domu, který je jeho zásluhou v dobrém stavu.

Mezi účastníky bylo nesporné, že v době od 9.12.2005 do 4.5.2006 byli manželé a nežili ve společné domácnosti, jejich manželství bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 29.3.2006 č.j. 7 C 214/2005-22, jež nabyl právní moci dne 4.5.2006, žalovaný po shora uvedenou dobu nebydlí a fakticky neužívá společný dům na adrese XXX a měsíčně hradí částku Kč 2.915,-- na inkaso, tedy na platby spojené s užíváním společného domu.

Z účastnické výpovědi žalobkyně má soud za prokázané, že žalobkyně žije sama ve společném domě účastníků řízení ve XXX, jejím jediným příjmem je plný invalidní důchod a roční příspěvek na provoz vozidla. Po odstěhování žalovaného ze společné domácnosti se její úroveň snížila, musí se omezovat v ošacení a stravování, nejezdí na výlety. Žalobkyně měsíčně vynaloží na stravu Kč 3.000,--, oblečení Kč 1.000,--, hygienu Kč 1.000,--, velké výdaje má také se svým zdravotním stavem, dále musí hradit benzín, poplatky a stravu pro psa, kterého si účastníci pořídili společně. Žalobkyně si dále musí zajišťovat pomoc druhých na těžké nákupy, s údržbou domu jí pomáhají děti, bratr nebo sousedé. V souvislosti s domem musela žalobkyně uhradit nedoplatek na plyn ve výši Kč 1.500,--, zatímco přeplatek ve výši Kč 2.277,-- za elektřinu si na poště vyzvedl žalovaný. Žalovaný se o jejich společný dům nestará, hradí pouze inkaso ve výši Kč 2.915,-- měsíčně, počátkem roku 2005 jí přispěl částkou Kč 1.000,-- a v polovině téhož roku částkou Kč 1.500,-- na pojistku za dům, podílel se také polovinou na úhradě plotu. Účastníci jsou také spolujatelé vozidla zn. XXX, jež výhradně užívá žalovaný.

Z účastnické výpovědi žalovaného má soud za prokázané, že žalovaný pracuje XXX, jeho měsíční příjem je ve výši cca Kč 20.000,-- čistého. S žalobkyní nežije ve společné domácnosti od září 2004, kdy se odstěhoval ke své přítelkyni do XXX, s ní však společnou domácnost nevede. Žalovaný měsíčně vynaloží na bydlení částku Kč 7.000,-- až Kč 8.000,--, jež zahrnuje i praní a vaření, stejnou částku vynaloží na dopravu do zaměstnání ze XXX a zpět, za stravu, ošacení a hygienu zaplatí měsíčně Kč 3.000,--, za léky a vitamíny Kč 1.000,-- měsíčně. Měsíčně hradil inkaso za dům ve XXX ve výši Kč

2.915,--. V červenci 2006 došlo mezi účastníky mimosoudní dohodě o společném jmění manželů, kdy žalovaný se stal vlastníkem domu ve XXX, na vyrovnání si půjčil částku Kč 975.000,--. Auto zn. XXX užívá, ale žalobkyni jej předá do konce roku.

Z rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze, Okresní správy sociálního zabezpečení v Pardubicích, Okresního úřadu, referátu sociálních věcí a zdravotnictví v Pardubicích, zpráv ošetřující lékařky, výměry invalidního důchodu bylo prokázáno, že žalobkyni byl přiznán od prosince 1994 plný invalidní důchod ve výši Kč 6.963,--, příspěvek na provoz motorového vozidla ve výši Kč 6.000,-- na období kalendářního roku 2006 a výhoda II. stupně, tj. průkaz ZTP, měsíčně musí hradit na léky a vitamíny částku Kč 700,--.

Ze zprávy zaměstnavatele žalovaného XXX bylo zjištěno, že průměrný měsíční příjem žalovaného je ve výši cca Kč 20.000,-- čistého. Z propouštěcí zprávy Nemocnice Pardubice má soud prokázáno, že žalovaný trpí XXX.

Výpisem z katastru nemovitostí bylo prokázáno, že dům na adrese XXX je ve společném jmění manželů – účastníků řízení.

Listinnými důkazy bylo prokázáno, že žalobkyně uhradila za revizi kotle částku Kč 735,--, 2x daň z nemovitosti ve výši Kč 223,-- za rok 2004, 2005, pojištění staveb po Kč 1.350,-- za rok 2004 a 2005, poplatek za psa a odvoz odpadu ve výši Kč 1.050,-- za rok 2006 a po Kč 850,-- za rok 2005, 2004, za pevnou linku v dubnu 2006 částku Kč 314,--, za pletivo na plot Kč 1.475,--, za vodné a stočné částku Kč 624,-- v lednu 2005, Kč 295,50 v květnu 2005, Kč 69,-- v srpnu 2005, Kč 184,-- v listopadu 2005, Kč 92,-- v únoru 2006, Kč 142,-- v květnu 2006. Přeplatek za elektřinu ve výši Kč 2.278,-- byl vrácen žalovanému.

Výpisy z účtu žalovaného bylo prokázáno, že žalovaný v období od prosince 2005 do dubna 2006 hradil měsíčně inkaso ve výši Kč 2.915,--.

Rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 29.3.2006 č.j. 7 C 214/2005-22 bylo zjištěno, že manželství účastníků řízení bylo pravomocně rozvedeno dne 4.5.2006 a příčinu rozvratu manželství XXX.

Po provedeném dokazování soud zjistil následující skutkový stav. Manželství žalobkyně a žalovaného bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích, rozsudek nabyt právní moci dne 4.5.2006. Z účastnické výpovědi žalobkyně bylo prokázáno, že žije sama ve společném domě účastníků řízení, jejím příjmem je plný invalidní důchod ve výši Kč 6.963,-- měsíčně, pobírá příspěvek na provoz motorového vozidla ve výši Kč 6.000,-- ročně a XXX. Žalovaný na její výživu kromě měsíční úhrady Kč 2.915,-- na sipo nepřispívá ničím. Výše příjmů žalobkyně byla dále prokázána rozhodnutími České správy sociálního zabezpečení v Praze, Okresní správy sociálního zabezpečení v XXX a Okresního úřadu v XXX. Z účastnické výpovědi žalovaného bylo prokázáno, že od září 2004 žije u své přítelkyně ve XXX, společnou domácnost však nevedou, jeho měsíční příjem je ve výši Kč 20.000,-- čistého. Žalovaný má výdaje s bydlením a zejména s denním cestováním do zaměstnání ze XXX a zpět. Výše příjmů žalovaného byla dále prokázána

potvrzením firmy XXX. Dalšími listinnými důkazy bylo prokázáno, že žalovaný měsíčně za žalované období hradil inkaso ve výši Kč 2.915,--, byl mu vrácen přeplatek za elektřinu a že žalobkyně hradila pojištění staveb, daň z nemovitosti, vodné a stočné a další poplatky spojené se společným domem.

Podle § 91 odst. 1 zákona o rodině (dále jen z.r.) mají manželé vzájemnou vyživovací povinnost. Dle odst. 2 citovaného ustanovení neplní-li jeden z manželů tuto povinnost, určí soud na návrh některého z nich její rozsah, přičemž přihlédne k péči o společnou domácnost. Rozsah vyživovací povinnosti stanoví tak, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná.

Podle § 96 odst. 1 z.r. při určení výživného přihlédne soud k odůvodněným potřebám oprávněného, jakož i k schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného soud zkoumá, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika.

Podle § 98 odst. 1 z.r. se právo na výživné nepromlčuje a manželce lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení, tedy ode dne podání žaloby.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná a v plném rozsahu jí vyhověl. Manželství účastníků bylo pravomocně rozvedeno dne 4.5.2006. Žalobkyně prokázala, že žije sama, jejím příjmem je plný invalidní důchod ve výši Kč 6.963,--, příspěvek na provoz motorového vozidla ve výši Kč 6.000,-- ročně, přičemž opuštěním společné domácnosti žalovaným se jí snížila její hmotná a kulturní úroveň. Naopak bylo prokázáno, že žalovaný v září 2004 opustil společnou domácnost účastníků, pracuje u společnosti Paramo a.s. Pardubice, kde jeho měsíční příjem činí cca Kč 20.000,-- čistého. Soud má za to, že nemůže být k tíži žalobkyně, že žalovaný opustil společnou domácnost, přestěhoval se ke své přítelkyni do Svitav a tím si zvýšil náklady spojené s bydlením a především dopravou do zaměstnání, když žalovaný mohl obývat společný dům účastníků. Při rozhodování tak soud přihlížel k odůvodněným potřebám žalobkyně a schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům žalovaného s ohledem na prokázané příjmy účastníků řízení a žalovanému uložil uhradit žalobkyni žalovanou částku, jež představuje rozdíl mezi požadovanou výší výživného a úhradami žalovaného ve prospěch žalobkyně za žalované období. Při určení výše vyživovací povinnosti nejde jen o zajištění samotné výživy, ale i o poskytnutí prostředků k úhradě ostatních osobních potřeb. Proto je třeba přihlížet k tomu, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy zcela úspěšná žalobkyně má právo požadovat náhradu nákladů řízení. Tyto představují odměnu advokáta ve výši Kč 6.000,-- (§ 3 odst. 1 bod 4 vyhl. č. 484/2000 Sb.), 5 x paušální náhradu po Kč 75,--, 2 x po Kč 300,-- (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). S ohledem na skutečnost, že zástupce žalobce je plátcem DPH (registraci doložil soudu spolu se žalobou), zvyšují se dle § 137 odst. 3 o.s.ř. náklady řízení o DPH vypočtenou z odměny zástupce za zastupování a z náhrad hotových výdajů, neboť tuto částku je zástupce povinen odvést dle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Náklady řízení představují celkem částku Kč 8.300,25.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemně, dvojmo, prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Toto právo nenáleží tomu, kdo se jej vzdal.

V Pardubicích dne 10. října 2006

Mgr. Monika Matějková
předsedkyně senátu

U S N E S E N Í

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Monikou Matějkovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zast. JUDr. Romanem Krmenčíkem, advokátem se sídlem Pardubice, Smilova 386, proti žalovanému **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zast. obecným zmocněncem JUDr. Evženem Zachariášem, se sídlem v Pardubicích, Mezi Mosty 1793, *o výživné manželky*,

t a k t o :

Výrok rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 10.10.2006 č.j. 15 C 328/2005-74 se doplňuje o další výrok, který zní:

„III. Žalovaný je povinen nahradit ČR – Okresnímu soudu v Pardubicích soudní poplatek ve výši 300,-- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.“

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou zdejšímu soudu se žalobkyně domáhala určení výživného manželky za období od 9.12.2005 do 4.5.2006 ve výši Kč 5.215,--.

Rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 10.10.2006 č.j. 15 C 328/2005-74 byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobkyni výživné ve výši Kč 5.215,-- za období od 9.12.2005 do 4.5.2006 do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku a nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši Kč 8.300,25 k rukám jejího právního zástupce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Soud v citovaném rozsudku opomenul rozhodnout o náhradě nákladů řízení vůči státu, spočívající v úhradě soudního poplatku z podaného návrhu.

Podle ust. § 166 odst. 1 věta druhá o.s.ř. může soud rozsudek, který nenabyl právní moci, doplnit i bez návrhu. Podle ust. § 166 odst. 2 věta první o.s.ř. soud učiní doplnění o část předmětu řízení rozsudkem, pro nějž platí obdobně ustanovení o rozsudku; jinak o doplnění rozhodne usnesením.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla dle ust. § 11 odst. 2 písm. c) zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích (dále jen zák. o soudních poplatcích) osvobozena od soudního poplatku, byla povinnost zaplatit soudní poplatek z návrhu na zahájení řízení uložena žalovanému, a to dle § 2 odst. 3 věta první zák. o soudních poplatcích. Poplatek činil Kč 300,-- dle položky 5 písm. a) Sazebníku zák. o soudních poplatcích.

Vzhledem k výše uvedenému soud dle ust. § 166 odst. 2 věty první o.s.ř. doplnil výrok rozsudku o náklady řízení tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, písemně, ve dvojím vyhotovení, ke Krajskému soudu v Hradci Králové, prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích.

V Pardubicích dne 14. listopadu 2006

Mgr. Monika Matějková
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Monikou Matějkovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně XXX, nar. XXX, bytem XXX, zast. JUDr. Světlanou Knotkovou, advokátkou se sídlem Přelouč, Boženy Němcové 930, proti žalovanému XXX, nar. XXX, bytem XXX, *o výživné manželky,*

t a k t o :

- I.** Žalovaný je povinen přispívat na výživu žalobkyně, počínaje dnem 6.6.2006 do právní moci rozsudku o rozvodu částkou 3.000,- Kč měsíčně, vždy ke každému 10. dni v měsíci předem.
- II.** Dlužné výživné za období od 6.6.2006 do 31.12.2006 ve výši 20.400,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 2.000,- Kč spolu s běžným výživným, a to pod ztrátou výhody splátek při nedodržení alespoň jedné z nich, počínaje právní mocí tohoto rozsudku.
- III.** Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 33.390,- Kč k rukám právní zástupkyně žalobkyně JUDr. Světlany Knotkové, a to do šesti měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Žalovaný je povinen zaplatit České republice – na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek ve výši 300,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 6.6.2006 domáhala proti žalovanému výživného manželky ve výši Kč 3.000,-- měsíčně za období od 6.6.2006 do právní moci rozsudku o rozvodu manželství účastníků řízení. V odůvodnění žaloby uvedla, že jejich manželství trvá, ve společné domácnosti nežijí již dva měsíce, v současné době je na mateřské dovolené se synem XXX, pobírá pouze rodičovský příspěvek ve výši Kč 3.635,-- měsíčně a přídavek na dítě ve výši Kč 482,-- měsíčně, jiný příjem nemá. Žalobkyně nyní bydlí ve společné domácnosti se svým synem XXX, rodiči, bratrem a prarodiči. Za bydlení zaplatí měsíčně Kč 2.000,-- jako příspěvek rodičům na vodu, elektřinu a komunální odpad, za stravu Kč 2.000,-- až Kč 2.500,-- měsíčně, hygienické potřeby Kč 500,-- až Kč 1.000,-- měsíčně a dopravu k lékaři a na nákupy Kč 400,-- měsíčně. Výživné na syna ve výši Kč 3.000,-- žalovaný dosud nezačal hradit.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Uvedl, že nárok žalobkyně uznává, ale je schopen hradit pouze Kč 800,-- až Kč 1.000,-- měsíčně, neboť nemá dostatek finančních prostředků, pracuje jako soukromý podnikatel, je nemajetný. V současné době žije ve společné domácnosti s jinou ženou a jejím dítětem, za nájem hradí Kč 1.000,-- měsíčně. Vyživovací povinnost má k synovi XXX, na něhož platí Kč 2.000,--.

Mezi účastníky bylo nesporné, že jsou manželé, ve společné domácnosti nežijí od května 2006 a z jejich manželství se narodil syn XXX, na kterého bylo stanoveno rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích č.j. 21 Nc 24/2006-34 ze dne 17.8.2006 žalovanému hradit výživné ve výši Kč 3.000,-- měsíčně.

Z účastnické výpovědi žalobkyně má soud za prokázané, že žalobkyně bydlí u svých rodičů, kde má spolu s nezl. synem k dispozici jeden pokoj, přičemž kuchyň a sociální zařízení jsou společné. Společnou domácnost vede pouze se svým nezl. synem, o něhož celodenně pečuje, jejími příjmy jsou rodičovský příspěvek ve výši Kč 3.600,-- a příspěvek na dítě ve výši Kč 490,--. Žalobkyně měsíčně vynaloží na bydlení Kč 2.000,-- (příspěvek rodičům), na jídlo Kč 2.500,-- , oblečení Kč 500,-- až Kč 1.000,-- , hygienické potřeby Kč 1.000,-- až Kč 1.500,-- , hradí Kč 1.000,-- na stavební spoření, dále otci nebo dědovi hradí Kč 400,-- až Kč 500,-- na benzín za odvoz k lékaři a na nákupy. Pokud jí nestačí peníze, půjčují ji je rodiče. Žalobkyně dále uvedla, že měla dluh vůči společnosti T-mobile ve výši Kč 5.060,-- , na který ji půjčili rodiče a ona jim to splácí, zbývá doplatit asi Kč 2.000,-- . Se svým zdravotním stavem nemá žádné výdaje, hradí si pouze antikoncepci.

Z účastnické výpovědi žalovaného má soud za prokázané, že žalovaný žije ve společné domácnosti se svou přítelkyní XXX a jejím nezletilým synem XXX

XXX, dále uvedl, že společně nehošpodaří, ale společně perou, vaří a v nakupování se střídají. Od srpna 2006 bydlí v bytě 1+1, kde nájem včetně energií činí Kč 5.000,-- měsíčně, předtím bydlel v domě svého otce, žádné nájemné nehradil. Pracuje XXX, jeho průměrný měsíční příjem činí Kč 20.000,-- čistého, poslední 3 až 4 měsíce neměl žádný příjem, žil z úspor ve výši Kč 25.000,--, které si dával stranou z podnikání po Kč 1.000,-- měsíčně v době, kdy žil s žalobkyní ve společné domácnosti. Žalovaný měsíčně vynaloží na jídlo a hygienické potřeby Kč 2.000,--, dále hradí měsíčně půjčku v celkové výši Kč 40.000,-- GE Money Bank ve splátkách po Kč 1.200,-- (svatba), na platební kartu GE Money Bank v celkové výši Kč 20.000,-- splácí Kč 1.000,-- až Kč 1.500,--, půjčku Home Credit v celkové výši Kč 25.000,-- (kola na auto), splácí Kč 1.000,-- . Žalovaný je nemajetný, vyživovací povinnost má pouze k nezl. XXX, výživné nehradil, neboť měl za to, že má hradit až od října 2006. Jeho zdravotní stav je dobrý, nemá s ním žádné zvýšené výdaje. Přítelkyně žalovaného, XXX, je na mateřské dovolené, pobírá mateřskou a výživné Kč 2.000,-- pro syna XXX. Při jednání dne 21.11.2006 žalovaný dále uvedl, že k 31.10.2006 ukončil podnikání, neboť byl bez zakázek a od 1.11.2006 je evidován na úřadu práce, žádné hmotné zabezpečení nepobírá, když na úřadě práce mají na vyřízení 30 dnů.

Svědectvími výpověďmi rodičů žalobkyně, XXX, bylo prokázáno, že žalobkyně s nimi a se svým synem žije ve společné domácnosti, na bydlení přispívá částkou Kč 2.000,-- měsíčně, nakupuje si však sama. Rodiče žalobkyni vypomáhají finančně v rozmezí Kč 500,-- až Kč 1.000,-- - měsíčně dle potřeby s tím, že jim to vrátí. Svědkyně dále uvedla, že by jim měla žalobkyně přispět částkou Kč 1.000,-- na uhlí. Svědek XXX uvedl, že dcera (žalobkyně) mu přispívá na benzín částkou Kč 300,-- až Kč 500,-- měsíčně za cesty autem na nákupy a k lékaři.

Oznámeními o přiznání a změně dávky státní podpory Úřadu práce v XXX bylo zjištěno, že žalobkyně pobírá rodičovský příspěvek ve výši Kč 3.635,-- měsíčně a přídavek na dítě ve výši Kč 482,-- měsíčně.

Oddacím listem a rodným listem bylo prokázáno, že účastníci řízení uzavřeli dne 19.6.2004 manželství před Obecním úřadem ve XXX a dne XXX se z manželství narodil nezletilý syn XXX.

Kopíemi kontrolních ústřížků a stvrzenek bylo zjištěno, že žalobkyně v období od dubna do června 2006 hradila nákupy potravin, oblečení pro nezl. syna a hygienické prostředky a dále uhradila za sebe a syna platbu komunálního odpadu ve výši Kč 984,--.

Z přehledu pohledávek Okresní správy sociálního zabezpečení v Pardubicích bylo prokázáno, že žalovaný o ledna 2006 do 17.10.2006 nehradil platby sociálního pojištění a za roky 2004 a 2005 mu vznikly nedoplatky a bylo mu vyúčtováno i penále, dluží tak Kč 38.676,--. Žalovaný se zavázal měsíčně hradit na tento dluh Kč 2.000,--, jak uvedl přípisem na citovaném přehledu pohledávek. Z potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny bylo prokázáno, že od ledna 2004 do 17.10.2006 má žalovaný dluh na zdravotním pojištění ve výši Kč 31.274,--.

Výpisem z běžného účtu GE Money Bank bylo zjištěno, že žalovaný v září 2006 vložil na tento účet klientský vklad ve výši Kč 7.500,-- a uhradil splátku úvěru Kč 3.361,60 a inkaso ve výši Kč 2.806,08.

Smlouvou o úvěru s pojištěním Klienta u GE Capital Bank reg. č. XXX bylo zjištěno, že žalovaný uzavřel dne 11.5.2004 u GE Capital Bank smlouvu o poskytnutí úvěru ve výši Kč 40.000,- a zavázal se hradit splátky ve výši Kč 991,95 po dobu 60. měsíců počínaje dnem 10.6.2004. Smlouvou o revolvingovém úvěru a vydání a užívání kreditní karty ze dne 22.3.2005 a výpisem ke kreditní kartě ze dne 19.9.2006 bylo prokázáno, že žalovaný uzavřel smlouvu o poskytnutí úvěru ve výši Kč 20.000,-- a dne 18.9.2006 byla uhrazena splátka ve výši Kč 2.806,--, přičemž konečný zůstatek je minus 11.064,15. Z úvěrové smlouvy č. XXX ze dne 16.5.2006 bylo zjištěno, že žalovaný uzavřel se společností Home Credit úvěrovou smlouvu o poskytnutí revolvingového úvěru ve výši Kč 25.000,--.

Ze spisu Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 21 Nc 24/2006 bylo zjištěno, že rozsudkem ze dne 17.8.2006 byla schválena dohoda rodičů ohledně svěřeni nezletilého XXX do výchovy matky a otec (žalovaný) se zavázal hradit výživné pro nezl. syna ve výši Kč 3.000,-- měsíčně a splácet dlužné výživné po Kč 1.000,-- měsíčně. Dále z protokolu ze dne 12.6.2006 bylo prokázáno, že příjem žalovaného z podnikání činí měsíčně přes Kč 18.000,-- čistého, z čehož si mimo jiné hradí řádně sociální a zdravotní pojištění.

Po provedeném dokazování soud zjistil následující skutkový stav. Manželství účastníků dosud trvá, účastníci spolu nežijí ve společné domácnosti od května 2006. Z účastnické výpovědi žalobkyně bylo prokázáno, že se svým synem XXX žije ve společné domácnosti se svými rodiči, přispívá jim na bydlení částkou Kč 2.000,-- měsíčně, hradí si nákupy potravin, oblečení a hygienických potřeb, pokud nevystačí s penězi, pomáhají ji rodiče měsíčně částkou Kč 500,-- až Kč 1.000,--. Jedinými jejími příjmy je měsíčně rodičovský příspěvek ve výši Kč 3.635,-- a příspěvek na dítě ve výši 482,--, výživné určené pro nezl. syna ve výši Kč 3.000,-- hradí žalovaný nepravidelně. Výše příjmů a úhrad žalobkyně bylo dále prokázáno oznámeními o přiznání a změně dávek státní sociální podpory, svědeckými výpověďmi XXX a ústřížky o platbách. Z účastnické výpovědi žalovaného bylo prokázáno, že do konce července 2006 bydlel v domě svého otce, na bydlení ničím nepřispíval, od srpna 2006 žije ve společné domácnosti s přítelkyní a jejím synem v pronajatém bytě s měsíčním nájemem Kč 5.000,--, přičemž další výdaje má žalovaný na stravování a hygienické potřeby ve výši Kč 2.000,--. Žalovaný má příjem 20.000,-- čistého měsíčně z podnikání v oboru zámečnictví, což bylo potvrzeno jeho výpovědí i obsahem opatrovnického spisu. Dalšími listinnými důkazy bylo prokázáno, že žalovaný má nesplacené úvěry u společnosti GE Money Bank, GE Capital Bank a Home Credit, na které již částečně hradil či splácí a dále má dluhy na zdravotním a sociálním pojištění za období od roku 2004 do října 2006, přestože v opatrovnickém řízení tvrdil, že tyto řádně hradí. Se zdravotním stavem nemají účastníci řízení žádné zvýšené výdaje.

Podle § 91 odst. 1 zákona o rodině (dále jen z.r.) mají manželé vzájemnou vyživovací povinnost. Dle odst. 2 citovaného ustanovení neplní-li jeden z manželů tuto povinnost, určí soud na návrh některého z nich její rozsah, přičemž přihlédne k péči o společnou domácnost. Rozsah

vyživovací povinnosti stanoví tak, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná.

Podle § 96 odst. 1 z.r. při určení výživného přihlédne soud k odůvodněným potřebám oprávněného, jakož i k schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného soud zkoumá, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika.

Podle § 98 odst. 1 z.r. se právo na výživné nepromlčuje a manželce lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení, tedy ode dne podání žaloby.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba důvodná. Účastníci jsou manželé, jejich manželství dosud trvá, ve společné domácnosti nežijí od května 2006. Žalobkyně je na mateřské dovolené, stará se o nezl. syna a prokázala, že bydlí u svých rodičů společně se svým nezl. synem, jejími jedinými příjmy jsou dávky státní sociální podpory v celkové výši Kč 4.117,-- a výživné pro nezl. syna ve výši Kč 3.000,--, přičemž ukončením společné domácnosti se žalovaným se jí snížila její hmotná a kulturní úroveň. Naopak bylo prokázáno, že žalovaný je osobou samostatně výdělečně činnou, jeho měsíční příjem dosahuje Kč 20.000,-- čistého. Oba účastníci mají náklady na bydlení, stravu a osobní potřeby. Soud má za to, že nemůže být k tíži žalobkyně, že žalovaný dle svého tvrzení ukončil své podnikání k 31.10.2006 z důvodu nedostatku zakázek od doby ukončení jejich společné domácnosti a přihlásil se na úřad práce, když soudu žádným způsobem neosvědčil průběh jeho podnikání za poslední půlrok s tím, že si žádné záznamy vést nemusí. To platí také pro argumentaci žalovaného, že od dubna 2006 neměl příjem a žil z úspor ve výši Kč 25.000,--, které si šetřil z podnikání po dobu vedení společné domácnosti s žalobkyní. Soud má za to, že žalovaný se bez vážného důvodu a zcela účelově vzdal své podnikatelské činnosti a tedy i vyšších příjmů. Při rozhodování soud přihlížel k odůvodněným potřebám žalobkyně a schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům žalovaného a s ohledem na prokázané příjmy účastníků řízení žalovanému uložil povinnost platit žalobkyni výživné manželky ve výši Kč 3.000,-- od podání žaloby, tj. od 6.6.2006 do právní moci rozsudku o rozvodu manželství. Při určení výše vyživovací povinnosti nejde jen o zajištění samotné výživy, ale i o poskytnutí prostředků k úhradě ostatních potřeb. Proto je třeba přihlížet k tomu, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná.

Jelikož za období od přiznání výživného žalobkyni do rozhodnutí soudu ve věci vznikl na výživném nedoplatek ve výši Kč 20.400,--, uložil soud žalovanému, aby tento dluh uhradil žalobkyni formou pravidelných měsíčních splátek ve výši Kč 2.000,-- spolu s běžným výživným počínaje právní mocí tohoto rozsudku, kdy při úvaze o stanovení takovéto lhůty a výše splátek soud přihlédl k poměrům žalovaného, ale i k poměrům žalobkyně, které nemůže být na újmu, že žalovaný delší dobu žalobkyni na její výživu ničím nepřispíval.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy zcela úspěšná žalobkyně má právo na náhradu nákladů řízení. Tyto představují odměnu advokáta ve výši Kč 31.500,-- (§ 3 odst. 2 vyhl. č. 484/2000 Sb.), 4 x

paušální náhradu po Kč 300,--, náhradu za ztrátu času 6 x Kč 100,-- (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a jízdné vlakem XXX a zpět 3 x Kč 30,--. Celkem tedy Kč 33.390,-.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla dle ust. § 11 odst. 2 písm. c) zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích (dále jen zák. o soudních poplatcích) osvobozena od soudního poplatku, byla povinnost zaplatit soudní poplatek z návrhu na zahájení řízení uložena žalovanému, a to dle § 2 odst. 3 věta první zák. o soudních poplatcích. Poplatek činil Kč 300,-- dle položky 5 písm. a) Sazebníku zák. o soudních poplatcích.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení písemně, dvojmo, ke Krajskému soudu v Hradci Králové, prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích.

V Pardubicích dne 28. listopadu 2006

Mgr. Monika Matějková
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Monikou Nečasovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, proti žalovanému **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, *o výživné manželky*,

t a k t o :

- I.** Žalovaný je povinen přispívat na výživu žalobkyně částkou 5.000,- Kč měsíčně od 28.7.2008 do právní moci rozsudku o rozvodu manželství účastníků řízení, a to vždy do každého 10. dne v měsíci předem.
- II.** Dlužné výživné za období od 28.7.2008 do 30.11.2008 ve výši 20.645,20 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni v pravidelných měsíčních splátkách po 2.000,- Kč spolu s běžným výživným, počínaje měsícem následujícím po měsíci, v němž tento výrok nabude právní moci, a to pod ztrátou výhody splátek při nedodržení alespoň jedné z nich.
- III.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Žalovaný je povinen nahradit České republice – na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 28.7.2008 ve znění jejího upřesnění domáhala proti žalovanému výživného manželky ve výši Kč 5.000,-- měsíčně za období od 28.7.2008 do právní moci rozsudku o rozvodu manželství účastníků řízení. V odůvodnění žaloby uvedla, že jejich manželství trvá, ve společné domácnosti žili do 31.12.2007, žalovaný však od měsíce října 2007 do ledna 2008 nepřispěl žádnou finanční částkou na její výživu i výživu pro syna XXX. Žalobkyně bydlí ve společné domácnosti s nezletilým synem XXX, pobírá mzdu od zaměstnavatele XXX ve výši Kč 13.400,-- čistého měsíčně. Bydlí v bytě své matky XXX, kde hradí měsíčně Kč 4.574,--. Žalovaný přispívá na výživu syna měsíčně Kč 3.500,--.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Uvedl, že požadavek žalobkyně považuje za nemorální, v rozporu s dobrými mravy a za ryzí kalkul se snahou znepríjemnit mu život. Uvedl, že v době jejich soužití hradil půjčku na chatu ve XXX Kč 4.700,-- měsíčně, hradil telefon a připojení k internetu Kč 900,-- měsíčně a další náklady, žalobkyně hradila pouze náklady spojené s bydlením (nájem, plyn, elektřina, vodné a stočné), obědy pro syna. Finální příčinu jejich rozchodu považuje ve zjištění v říjnu 2007, že se žalovaná seznamuje s jinými muži na internetové seznamce. Žalovaný dále uvedl, že žije sám, zaměstnání je u společnosti XXX, kde jeho čistý měsíční příjem činí Kč 24.672,--. K jeho měsíčním výdajům patří pojistné a spoření pro syna Kč 900,--, splátka Autoleasing Kč 4.744,--, splátka úvěru mBank Kč 2.759,40, splátku úvěru GE Money Bank Kč 2.395,30, výživné pro syna XXX Kč 3.500,--, stavební spoření pro syna XXX Kč 1.500,--, splátky na kartu CiTibank Kč 5.000,--, kapesné a dárky pro syna Kč 1.000,--, náklady na elektřinu, vývoz septiku a domovního odpadu rodinného domu v XXX Kč 1.000,--.

Mezi účastníky bylo nesporné, že jsou manželé, ve společné domácnosti nežijí od ledna 2008, z jejich manželství se narodil syn XXX, žalovaný na výživu žalobkyně dosud ničím nepřispěl. Žaloba o rozvod manželství byla podána u zdejšího soudu a je vedena pod sp. zn. 8 C 430/2007.

Z účastnické výpovědi žalobkyně má soud za prokázané, že žalobkyně žije se svým synem XXX v bytě 2+1, který vlastní její matka XXX. Pracuje jako telefonní operátorka u společnosti XXX s čistým měsíčním příjmem Kč 13.300,--, pobírá výživné na syna od žalovaného ve výši Kč 3.500,-- měsíčně (soudně však dosud stanoveno nebylo). Žalobkyně měsíčně vynaloží na bydlení Kč 4.500,-- (fond údržby, vodné, elektřina a plyn), stravu pro sebe a syna Kč 6.000,--, drogerii Kč 1.000,--, ošacení Kč 1.500,--, hradí si penzijní připojištění Kč 200,--, mobil Kč 500,--, benzín Kč 1.500,-- až Kč 2.000,--, obědy v zaměstnání Kč 300,-- až Kč 400,-- a obědy synovi. Vlastní chatu, kde roční pojištění činí Kč 900,--, elektřika Kč 900,--, voda 200,-- a běžná údržba Kč 3.000,--. Žalobkyně vlastní také byt 2+1 v XXX, v bytě však bydlí babička a má k němu věčné břemeno, za tento byt nic neplatí kromě ročního pojištění ve výši Kč 400,--.

Žalovaný v době společného soužití hradil nákupy potravin, ona bydlení. V říjnu 2007 žalobkyně oznámila žalovanému, že se chce rozvést, XXX.

Z účastnické výpovědi žalovaného má soud za prokázané, že žalovaný žije od ledna 2008 v rodinném domě v XXX, dům je ve vlastnictví jeho matky a manželky bratra matky, v domě žije s matkou, každý si však hospodáří sám, k dispozici má jednu místnost, ostatní je společné, v rodinném domě pobývá tak 3 až 4 dny v týdnu. Na bydlení vynaloží Kč 1.000,-- měsíčně (voda, elektrika, popelnice) a přispívá na opravy domu. Měsíčně vynaloží na ošacení Kč 3.000,--, neboť pracuje jako XXX, na mobil a internet Kč 2.200,-- (internet Kč 800,-- ostatní je hovorné), na stravu Kč 6.000,--, když se stravuje převážně v restauracích, na drogerii Kč 1.500,--, hradí pojištění vozidla ve společném jmění manželů Kč 1.700,--, benzín Kč 1.500,-- výživné na syna Kč 3.500,--, pojištění pro syna Kč 900,-- a Kč 1.000,-- pokud je syn u něj. Pracuje jako XXX kde má měsíční příjem Kč 24.000,-- čistého, pobírá od zaměstnavatele stravenky v hodnotě Kč 80,-- z toho polovinu hradí, k dispozici má služební telefon a služební auto, které může užívat i pro soukromé účely, v rámci zaměstnání cestuje, cesty hradí jeho zaměstnavatel. Vlastní živnostenský list na nákup a prodej výpočetní techniky a její servis a také na nákup a prodej, z tohoto podnikání v roce 2007 byl v plusu, tento rok je však v mínusu. Jeho koníčkem je fotografování, na něj vynaloží Kč 300,-- měsíčně. V době společného soužití s žalobkyní hradil nákupy, internet a telefon, žalobkyně hradila inkaso a obědy synovi. Ze společné domácnosti se odstěhoval posledního prosince 2007, poslední tři měsíce do bytu docházel sporadicky. Dále uvedl, že v říjnu XXX.

Žalobkyně připustila, že na XXX. Žalobkyně také hradí náklady v souvislosti s povinným ručením vozidla, které je též ve společném jmění manželů, ve výši Kč 2.500,-- ročně a Kč 3.000,-- ročně za servis.

Výplatními páskami žalobkyně za období od května 2008 do července 2008, výpisy z účtu žalobkyně u Komerční banky bylo zjištěno, že příjem žalobkyně činil měsíčně Kč 13.350,-- čistého, platba SIPO je ve výši Kč 4.574,--, žalovaný hradí výživné na syna Kč 3.500,-- . Zprávou zaměstnavatele žalobkyně společností XXX bylo prokázano, že její měsíční příjem za období července až srpna 2008 dosahuje výše Kč 13.420,-- čistého.

Rozpisy bezhotovostních plateb SIPO adresovaných na XXX bylo prokázano, že jednotlivé měsíční splátky bytu činí Kč 4.574,--.

Oddacím listem a rodným listem nezl. XXX bylo zjištěno, že manželství účastníků trvá od 1.8.1998, nezletilý XXX se narodil dne XXX.

Výplatními páskami žalovaného bylo prokázano, že příjem žalovaného ve společnosti XXX činil v období od května 2008 do července 2008 Kč 24.671,-- čistého měsíčně. Zprávou zaměstnavatele žalovaného společností XXX bylo zjištěno, že příjem žalovaného za období od července do září 2008 dosahoval výše Kč 24.609,-- čistého měsíčně.

Z daňového priznání žalovaného za rok 2007 bylo zjištěno, základ pro výpočet daně z příjmů fyzických osob činil Kč 456.274,--.

Ze spisu Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 8 C 430/2007 bylo zjištěno, že žalobkyně podala dne 2.11.2007 žalobu na rozvod manželství s žalovaným, toto řízení nebylo dosud zahájeno.

Po provedeném dokazování soud zjistil následující skutkový stav. Manželství účastníků dosud trvá, účastníci spolu nežijí ve společné domácnosti od ledna 2008. Z účastnické výpovědi žalobkyně bylo prokázáno, že žije se svým synem XXX ve společné domácnosti, hradí náklady na bydlení v bytě 2+1, který je ve vlastnictví její matky XXX, ve výši Kč 4.754,-- měsíčně, na stravu, ošacení, drogerii, pojištění své osoby a vozidla, mobil, benzín zaplatí měsíčně Kč 11.000,--. Žalobkyně má ve svém vlastnictví chatu, kde roční pojištění, elektřina, voda a údržba činí Kč 5.000,-- a vlastní byt 2+1 v XXX, kde má věcné břemeno její babička, žalobkyně na tento byt hradí pouze ročně pojištění ve výši Kč 400,--. Žalobkyně pracuje jako telefonní operátorka u společnosti XXX s měsíčním příjmem Kč 13.420,-- čistého, pobírá výživné na syna Kč 3.500,--. Výše příjmů a úhrad za bydlení žalobkyně je dále prokazována rozpisem plateb SIPO, zprávou zaměstnavatele i výplatními páskami. Z účastnické výpovědi žalovaného bylo prokázáno, že žije se svou matkou v rodinném domě v XXX, který je ve vlastnictví jeho matky a manželky bratra matky, s matkou však společně nehospodaří, v domě má k dispozici jednu místnost, ostatní jsou společné, na bydlení vynaloží měsíčně Kč 1.000,-- za popelnice, elektřinu a vodu, přispívá také na opravy domu, za ošacení, stravu, drogerii, povinné ručení na auto, benzín, mobil, internet, pojištění pro syna, výživné a náklady v souvislosti s pobytem syna u něj zaplatí měsíčně cca Kč 21.000,--. Žalovaný pracuje jako XXX s měsíčním příjmem Kč 24.609,-- čistého, což je prokazováno i zprávou zaměstnavatele a výplatními páskami. Žalovaný od zaměstnavatele dostává stravenky v hodnotě Kč 80,--, na tyto hradí polovinu, k dispozici má služební mobil, služební vozidlo, které může užívat i pro soukromé účely. Žalovaný vlastní živnostenský list, pracuje i jako osoba samostatně výdělečně činná a jeho příjmy ze závislé činnosti v roce 2007 činily Kč 456.274,--. Ze shodných výpovědí účastníků řízení bylo dále prokázáno, že v době společného soužití žalobkyně hradila bydlení, inkaso a obědy pro syna, žalovaný hradil nákup potravin, internet a telefon, žalovaný od počátku roku 2007 navštěvoval restaurace, XXX. Se zdravotním stavem nemají účastníci žádné zvýšené výdaje.

Podle § 91 odst. 1 zákona o rodině (dále jen z.r.) mají manželé vzájemnou vyživovací povinnost. Dle odst. 2 citovaného ustanovení neplní-li jeden z manželů tuto povinnost, určí soud na návrh některého z nich její rozsah, přičemž přihlédne k péči o společnou domácnost. Rozsah vyživovací povinnosti stanoví tak, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná.

Podle § 96 odst. 1 z.r. při určení výživného přihlédne soud k odůvodněným potřebám oprávněného, jakož i k schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného soud zkoumá, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika.

Podle § 98 odst. 1 z.r. se právo na výživné nepromlčuje a manželce lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení, tedy ode dne podání žaloby.

Podle § 3 odst. 1 občanského zákoníku výkon práv a povinností vyplývajících z občanskoprávních vztahů nesmí bez právního důvodu zasahovat do práv a oprávněných zájmů jiných a nesmí být v rozporu s dobrými mravy.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Účastníci jsou manželé, jejich manželství dosud trvá, ve společné domácnosti nežijí od ledna 2008, žalobkyně je zaměstnána její příjem činí Kč 13.400,-- čistého měsíčně, stará se o nezletilého syna účastníků řízení, na kterého žalovaný platí výživné ve výši Kč 3.500,-- měsíčně, žije v bytě své matky o velikosti 2+1, přičemž ukončením vedení společné domácnosti se žalovaný se jí snížila její hmotná a kulturní úroveň. Naopak bylo prokázáno, že příjmy žalovaného přesahují Kč 24.000,-- čistého měsíčně, v souvislosti se svým zaměstnáním požívá výhod služebního mobilního telefonu, služebního vozidla a příspěvku na stravu formou stravenek. Soud také přihlédl k tomu, že oba účastníci mají pouze jednu vyživovací povinnost k synovi XXX a také k výdajům obou účastníků na domácnost, bydlení, osobní potřeby, k odůvodněným potřebám žalobkyně a také možnostem, schopnostem a výdělkovým poměrům a výhodám v souvislosti se zaměstnáním žalovaného s tím, že při určení výživného manželky by oba měli mít stejnou hmotnou a kulturní úroveň dle ust. § 91 odst. 1 z.r. Soud má za to, že odstěhování žalovaného v lednu 2008 ze společné domácnosti, potažmo ukončením společného hospodaření v říjnu 2007, klesla žalobkyni její životní úroveň. Vyživovací povinnost vzniká uzavřením manželství a zaniká zákonnými způsoby uvedenými v § 22 a násl. z.r. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku a uložil žalovanému přispívat na výživu žalobkyně částkou Kč 5.000,-- měsíčně od podání žaloby do právní moci rozsudku o rozvodu jejich manželství. Soud má také za to, že podaná žaloba není v rozporu s dobrými mravy, když žalovaný při své výpovědi potvrdil tvrzení žalobkyně, že se rodině po dobu nejméně od ledna 2007 YYY.

Jelikož za období od přiznání výživného žalobkyni do rozhodnutí soudu ve věci vznikl na výživném nedoplatek ve výši Kč 20.645,20 (5 měsíců po Kč 5.000,-- a 4 dny v červenci 2007 ve výši Kč 645,20), uložil soud žalovanému, aby tento dluh uhradil žalobkyni formou pravidelných měsíčních splátek ve výši Kč 2.000,-- spolu s běžným výživným tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku, když nemůže být na újmu žalobkyně, že jí žalovaný delší dobu na její výživu ničím nepřispíval.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy zcela úspěšná žalobkyně by měla právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně však žádné náklady řízení nepožadovala, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku

Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla dle ust. § 11 odst. 2 písm. c) zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích (dále jen zák. o soudních poplatcích) osvobozena od soudního poplatku, byla povinnost zaplatit soudní poplatek z návrhu na zahájení řízení uložena žalovanému, a to dle § 2 odst. 3 věta první zák. o soudních poplatcích. Poplatek činil Kč 3.000,-- dle položky 5 písm. b) Sazebníku zák. o soudních poplatcích.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení písemně, dvojmo, ke Krajskému soudu v Hradci Králové, prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích.
Toto právo nenáleží tomu, kdo se jej vzdal.

V Pardubicích dne 3. listopadu 2008

Mgr. Monika Nečasová
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Ducháčka a soudců JUDr. Ivy Trávníčkové, Ph.D. a Mgr. Lukáše Páchy ve věci žalobkyně **XXX**, nar. XXX, bytem XXX, proti žalovanému **XXX**, nar. XXX, bytem XXX, zastoupenému Mgr. Miroslavem Pytlíkem, advokátem, se sídlem Pardubice, Holubova 746, o **výživné manželky**, k odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 3.11.2008, č.j. 15 C 223/2008-57, **t a k t o :**

I. Rozsudek okresního soudu se **m ě n í** takto:

Žalovaný je povinen přispívat na výživu žalobkyně v období od 28.7.2008 do 23.3.2009 částkou ve výši 5.000,- Kč měsíčně.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni dlužné výživné za období od 28.7.2008 do 23.3.2009 ve výši 39.354,70 Kč nejpozději do 30.9.2009.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek ve výši 400,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů za řízení před soudem prvního stupně ani za odvolací řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozsudkem okresní soud uložil žalovanému přispívat na výživu žalobkyně částkou 5.000,- Kč měsíčně od 28.7.2008 (výrok I.); stanovil dlužné výživné za období od 28.7.2008 do 30.11.2008 ve výši 20.645,20 Kč, které uložil žalovanému splácet v měsíčních splátkách po 2.000,- Kč, spolu s běžným výživným, pod ztrátou výhody splátek (výrok II.); žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.) a žalovanému uložil zaplatit soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč (výrok IV.).

Z odůvodnění vyplývá, že okresní soud postupoval dle ust. § 91, § 96 a § 98 zákona o rodině. Rozhodoval o požadavku žalobkyně, uplatněného žalobou dne 28.7.2008, na výživné manželky v částce 5.000,- Kč měsíčně. Vyšel ze zjištění, že účastníci jsou manželé. Z jejich manželství se narodil nezletilý XXX. Od ledna 2008 nežijí ve společné domácnosti a probíhá řízení o rozvod manželství. Žalovaný na výživu žalobkyně nepřispívá, plní pouze výživné pro nezletilého XXX ve výši 3.500,- Kč měsíčně. Žalobkyně pobírá mzdu ve výši 13.300,- Kč, žije v bytě své matky s měsíčními náklady 4.500,- Kč, vlastní byt 2+1 v Pardubicích, kde na základě věcného břemene bydlí její babička. Žalovaný má měsíční příjem z pracovního poměru ve výši 24.672,- Kč a na bydlení vynaloží 1.000,- Kč měsíčně. S ohledem na své pracovní zařazení má zvýšené výdaje s ošacením a stravováním v restauracích, splácí půjčku. Od zaměstnavatele má

k dispozici telefon a automobil, který může užívat i pro soukromé účely. Je držitelem živnostenského oprávnění, v roce 2008 nedosáhl ze živnosti zisk.

Poté okresní soud uzavřel, že žaloba je důvodná, neboť manželství účastníků trvá a jejich příjmy jsou rozdílné. Žalobkyni se skončením vedení společné domácnosti snížila životní úroveň. Žalovaný má příjem ve výši 24.000,- Kč měsíčně, požívá výhod služebního telefonu a automobilu a příspěvek ve formě stravenek. Naproti příjem žalobkyně činí 14.000,- Kč. Účastníci mají pouze jednu vyživovací povinnost k nezletilému XXX, na kterého přispívá žalovaný částkou 3.500,- Kč měsíčně. Protože podle § 91 odst. 1 zákona o rodině mají mít manželé stejnou životní úroveň, uložil soud žalovanému přispívat na výživu žalobkyně částkou 5.000,- Kč měsíčně od podání žaloby. Zároveň uzavřel, že žaloba není v rozporu s dobrými mravy, neboť žalovaný připustil, že se rodině nejméně od ledna 2007 nevěnoval, XXX.

Rozsudek okresního soudu napadl včasným odvoláním žalovaný. Poukazoval na to, že přiznání výživného je v rozporu s dobrými mravy, neboť žalobkyně (jak zjistil po rozhodnutí okresního soudu), žije ve společné domácnosti s jiným mužem, se kterým po rozvodu manželství účastníků uzavřela nové manželství. Dále žalovaný namítal, že skutková zjištění okresního soudu jsou nepřesná a že okresní soud nezohlednil nadstandardní plnění výživného z jeho strany vůči synovi ani to, že má zvýšené výdaje v souvislosti se svým pracovním zařazením na reprezentaci a se stravováním. Žalovaný navrhl, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, k objasnění okolností soužití žalobkyně s jiným mužem.

Žalobkyně navrhla potvrzení rozsudku okresního soudu. Uvedla, že pokud žalovaný spoří synovi a platí mu pojištění, není jisté, zda takto naspořené prostředky se dostanou do synovy dispozice. Výživné v částce 3.500,- Kč měsíčně není pak výživným nadstandardním. Nesouhlasila s tím, že by její známost byla příčinou rozvratu manželství, tou byl nezájem žalovaného o manželství. Jestliže známost navázala, bylo to v důsledku nezájmu žalovaného, se kterým dva roky intimně nežili, když později vyšlo najevo, že již v té době měl dlouhodobý vztah s jinou ženou. Dodala, že není pravdivé, že by před rozvodem manželství vedla s jiným mužem společnou domácnost a připustila, že vztah s ním navázala v únoru 2008.

Odvolací soud přezkoumal rozhodnutí okresního soudu dle § 212, § 212a z.č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.) a podle § 213 odst. 4 o.s.ř. doplnil dokazování.

Z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 2.2.2009, č.j. 8 C 430/2007-11 bylo zjištěno, že manželství účastníků, uzavřené dne 1.8.1998, bylo pravomocně rozvedeno dne 24.3.2009; účastníci ukončili intimní soužití v srpnu 2006, společnou domácnost nevedli od listopadu 2007 a příčina rozvratu manželství spočívala v neshodách účastníků v oblasti hospodaření a intimního soužití. Větší vinu shledal soud na straně žalovaného, který XXX. Oba účastníci mají známost s jiným partnerem.

Z rozsudku téhož soudu ze dne 23.10.2008, č.j. 21 P 324/2000-188 bylo zjištěno, že byla schválena dohoda rodičů, na základě které byl nezletilý XXX, nar. XXX, svěřen do výchovy matky a otec se zavázal platit výživné ve výši 3.500,- Kč měsíčně.

Z potvrzení společnosti XXX, bylo zjištěno, že žalobkyně v období od září 2008 do března 2009 dosahovala čisté mzdy ve výši 14.174,- Kč měsíčně.

Z přiznání k daní z příjmů žalovaného za rok 2008 odvolací soud zjistil, že úhrn příjmů žalovaného od všech zaměstnavatelů činil 505.094,- Kč a daň 77.430,- Kč. Z podnikání dosáhl žalovaný příjmy 478.510,- Kč a jeho výdaje činily 576.833,- Kč. Výše daňové ztráty z podnikání byla ve výši 98.323,- Kč.

Ze zprávy společnosti XXX, bylo zjištěno, že žalovaný pobíral v období od července 2008 do prosince 2008 měsíčně 24.557,- Kč čistého. V prosinci 2008 mu byly vyplaceny cestovní náhrady v částce 2.025,- Kč. V roce 2009 jeho čisté měsíční příjmy činily - v lednu 25.204,- Kč, v únoru 34.160,- Kč a v březnu 25.204,- Kč. Dle sdělení této společnosti jsou žalovanému proplácena plnění za pracovní cesty. Za poskytnutí automobilu je do příjmu žalovaného zahrnuta také částka ve výši 1 % pořizovací ceny vozidla. Ostatní náklady hradí zaměstnavatel.

Poté dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání není důvodné.

V první řadě je třeba uvést, že odvolací soud nemohl s ohledem na systém neúplné apelace, na němž je vybudováno odvolací řízení ve sporných věcech dle ust. § 119a odst. 1 o.s.ř., přihlídnout k tvrzení žalovaného o tom, že žalobkyně má známost s jiným mužem, se kterým žila a žije ve společné domácnosti a přiznání výživného je proto v rozporu s dobrými mravy (§ 96 odst. 2 z.č. 94/1963 Sb., o rodině, dále jen zákon o rodině). Uplatnění této skutečnosti není výjimkou dle § 205a o.s.ř. Byť žalovaný tvrdil, že se o známosti dozvěděl až po rozhodnutí okresního soudu, jedná se o skutečnost, která nastala před rozhodnutím soudu prvního stupně (jak připustila sama žalobkyně) a měla být před rozhodnutím okresního soudu uvedena. Z hlediska principů zakotvených v ust. § 119 a § 205a o.s.ř., o nichž byl žalovaný okresním soudem dle obsahu protokolu o jednání ze dne 3.11.2008 poučen, jde o nepřipustné nové tvrzení, které nemůže být v odvolacím řízení úspěšně uplatněno. Uplatnit by je bylo možné jako důvod obnovy (§ 228 o.s.ř.). Je však otázkou, zda by takové tvrzení mohlo přinést pro žalovaného příznivější rozhodnutí ve věci, neboť nelze přehlédnout zjištěnou příčinu rozvratu manželství účastníků, uvedenou v rozsudku okresního soudu o rozvodu manželství, jež se shoduje se závěry okresního soudu v této věci (z hlediska zkoumání mravnosti žaloby), z nichž vyplývá nezájem žalovaného o žalobkyni a rodinu.

Po doplnění dokazování neshledává odvolací soud důvodnou také námitku žalovaného o nepřiměřenosti výživného. Žalovaný poukazuje na své zvýšené výdaje v souvislosti s výkonem povolání a plnění své vyživovací povinnosti k synovi účastníků. Pomíjí však zaměstnanecké výhody (včetně cestovních náhrad a proplácených výdajů), které jsou mu poskytovány. Ze zprávy zaměstnavatele vyplývá, že jeho průměrný měsíční příjem v období od srpna 2008 do března 2009 dosahoval částky 35.000,- Kč hrubého a 25.000,- Kč čistého. Do jeho příjmů je třeba zahrnout také částku ve výši 1 % z pořizovací hodnoty vozidla, které žalovaný užívá i pro soukromé účely. Takový závěr odpovídá přiznání k dani z příjmů žalovaného ze závislé činnosti, kde úhrn příjmů je vykázán v částce 505.094,- Kč (což neodpovídá pouze součtu hrubých mezd v měsíční výši 35.000,- Kč). Po odečtení odvodů žalovaného na sociální a zdravotní pojištění ve výši 11 % z příjmů (tj. 55.560,- Kč) a vyměřené daně 77.430,- Kč, představuje roční čistý příjem žalovaného za rok 2008 částku 372.104,- Kč a měsíční příjem činil 31.008,- Kč. Ačkoliv žalovaný fakticky od zaměstnavatele nepobírá čistou mzdu v takové výši (ta je řádově o 6.000,- Kč nižší), dostává se

mu jiného plnění, které by musel vynaložit, jestliže by automobil zaměstnavatele k dispozici pro soukromé účely neměl. Jeho příjem tak netvoří pouze vyplacenou čistou mzdu v částce 25.000,- Kč čistého měsíčně.

S ohledem na výše uvedený závěr o výši příjmu žalovaného poté považuje odvolací soud určené výživné v částce 5.000,- Kč měsíčně pro žalobkyni (při rozdílných příjmech účastníků 14.000,- Kč a 31.000,- Kč a jedné vyživovací povinnosti žalovaného k nezletilému dítěti v částce 3.500,- Kč, i při zohlednění dalších plnění synovi účastníků) za přiměřené (§ 91 odst. 2, § 96 odst. 1 zákona o rodině).

Protože po rozhodnutí okresního došlo k zrušení manželství účastníků rozvodem (§ 24 odst. 1 zákona o rodině), zanikla tak vyživovací povinnost žalovaného k žalobkyni (§ 91 odst. 1 zákona o rodině). Odvolací soud proto postupoval podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. a rozsudek okresního soudu změnil a žalovanému uložil, aby přispíval na výživu žalobkyně pouze po dobu trvání manželství (od podání žaloby dne 28.7.2008 do 23.3.2009). Zároveň bylo vypočteno dlužné výživné za toto období, tj. 645,- Kč za červenec 2008, dále sedm měsíců po 5.000,- Kč za srpen 2008 až únor 2009 a 3.709,70 Kč za březen 2009. Dlužné výživné bylo žalovanému uloženo zaplatit ve lhůtě do 30.9.2009 (§ 160 odst. 1 věta za středníkem o.s.ř.), když jde o výživné, které žalobkyni náleželo již v době minulé a nejsou dány důvody pro povolení splátek.

Podle § 2 odst. 3, § 4 odst. 1 písm. f/ z.č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, uložil dále odvolací soud žalovanému, aby zaplatil soudní poplatek z žaloby, který činí dle položky 5 písm. b/ Sazebníku 1 % z přiznaného výživného, tj. 400,- Kč.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1, 2 ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy úspěšné žalobkyni žádné náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není odvolání ani dovolání přípustné.

V Pardubicích dne 18. června 2009

Mgr. Jan Ducháček, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Hrušková, DiS.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Monikou Matějkovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **XXX**, nar. XXX, bytem XXX, proti žalovanému **XXX**, nar. XXX, bytem XXX, zast. JUDr. Jiřím Charvátém, advokátem se sídlem Pardubice, Náměstí republiky 2686, *o výživné manželky doplňujícím rozsudkem,*

t a k t o :

Rozsudek Okresního soudu v Pardubicích č.j. 15 C 110/2006-48 ze dne 7.11.2006 se doplňuje o tyto výroky:

- IV. Návrh žalobkyně, kterým se po žalovaném domáhala výživného v částce o 700,- Kč vyšší, se z a m í t á.**
- V. Žalovaný je povinen nahradit ČR – na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek ve výši 300,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 14.3.2006 domáhala proti žalovanému výživného manželky ve výši 1.500,-- měsíčně za období od 14.3.2006 do právní moci rozsudku o rozvodu manželství účastníků řízení.

Dne 7.11.2006 vydal zdejší soud rozsudek pod č.j. 15 C 110/2006-48, dle kterého uložil žalovanému povinnost přispívat na výživu žalobkyně počínaje dnem 14.3.2006 do právní moci rozsudku o rozvodu manželství částkou Kč 800,-- měsíčně, přičemž dlužné výživné za období od 14.3.2006 do 7.11.2006 ve výši Kč 6.252,-- je žalovaný povinen uhradit žalobkyni v pravidelných měsíčních splátkách po Kč 1.000,--.

Soud však nerozhodl o celém předmětu řízení, když opominul rozhodnout o části předmětu řízení týkající se částky ve výši Kč 700,-- a úhradě soudního poplatku.

Podle § 166 odst. 1 o.s.ř. nerozhodl-li soud v rozsudku o některé části předmětu řízení, o nákladech řízení nebo o předběžné vykonatelnosti, může účastník řízení do patnácti dnů od doručení rozsudku navrhnout jeho doplnění. Soud může rozsudek, který nenabyl právní moci, doplnit i bez návrhu.

Podle § 166 odst. 2 věta první o.s.ř. doplnění o část předmětu řízení učiní soud rozsudkem, pro nějž platí obdobně ustanovení o rozsudku; jinak o doplnění rozhodne usnesením. Nevyhoví-li soud návrhu účastníka.

Na základě uvedených skutečností rozhodl soud o doplnění rozsudku dle § 166 odst. 1, 2 o.s.ř. tak, že návrh žalobkyně, kterým se po žalovaném domáhala výživného v částce o Kč 700,-- vyšší, zamítl (výrok IV.), neboť návrh žalobkyně shledal důvodným pouze co do částky Kč 800,-- a v rozsudku č.j. 15 C 110/2006-48 ze dne 7.11.2006 opominul o zbývající části předmětu řízení rozhodnout. Dále soud rozhodl o tom, že žalovaný je povinen uhradit ČR – Okresnímu soudu v Pardubicích soudní poplatek ve výši Kč 300,-- dle položky 5 písm. a) Sazebníku soudních poplatků, když žalobkyně byla dle ust. § 11 odst. 2 písm. c) zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích osvobozena od hrazení soudního poplatku ze žaloby a tím přechází povinnost hradit soudní poplatek na žalovaného (výrok V.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení písemně, dvojmo, Ke Krajskému soudu v Hradci Králové, prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích.

Toto právo nenáleží tomu, kdo se jej vzdal.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný požádat soud o výkon rozhodnutí.

V Pardubicích dne 19. prosince 2006

Mgr. Monika Matějková
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

15 C 50/2006-103

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Monikou Matějkovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zast. JUDr. Miloslavou Živnou, advokátkou se sídlem **XXX**, proti žalovanému **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zast. obecným zmocněncem JUDr. Vlastimilem Handlem, CSc., bytem Praha 4 - Krč, Zálesí 90/1125, *o výživné manželky*,

t a k t o :

- I.** Žalovaný je povinen přispívat na výživu žalobkyně částkou ve výši 2.500,- Kč měsíčně od 9.2.2006 do 12.10.2006, vždy do každého 15. dne v měsíci předem.
- II.** Dlužné výživné za období od 9.2.2006 do 12.10.2006 ve výši 20.258,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni v pravidelných měsíčních splátkách po 2.500,- Kč měsíčně, počínaje měsícem následujícím po měsíci, v němž tento výrok nabude právní moci, a to pod ztrátou výhody splátek při nedodržení alespoň jedné z nich.
- III.** Návrh žalobkyně, kterým se domáhala výživného o 2.500,- Kč vyšší, se zamítá.

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

pokračování

- 2 -

15 C 50/2006

V. JUDr. Miloslavě Živné se přiznává odměna za zastupování žalobkyně ve výši 9.035,- Kč, náhrada hotových výdajů ve výši 1.275,- Kč a DPH ve výši 1.958,90 Kč, celkem tedy 12.268,90 Kč, které budou proplaceny z účtu Okresního soudu v Pardubicích.

VI. Státu se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 9.2.2006 ve znění jejího upřesnění domáhala proti žalovanému výživného manželky ve výši Kč 5.000,-- měsíčně od 9.2.2006 do 12.10.2006. V odůvodnění uvedla, že od ledna 2006 nevedou s žalovaným společnou domácnost, žalovaný navázal vztah s jinou ženou. Žalobkyně žije ve společné domácnosti s dcerou XXX, pobírá pouze částečný invalidní důchod ve výši Kč 4.343,-- měsíčně, hradí inkaso, energie a telefon ve výši Kč 2.043,--, výdaje má na stravu, oblečení, hygienu a zejména se svým zdravotním stavem, kdy na léky měsíčně doplácí cca Kč 100,-- až Kč 150,--, jezdí na XXX. Z důvodu svého zdravotního omezení je pro ni obtížné najít adekvátní zaměstnání. Žalovaný je zaměstnán, vyživovací povinnost má k jejich společné dceři XXX a dvěma dětem z předchozího manželství. Dále uvedla, že žalovaný přispíval do fondu oprav částkou Kč 1.363,--.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Uvedl, že s žalobkyní nevedou společnou domácnost, v jejich bytě přespává asi 2x týdně. Pracuje u společnosti XXX, kde má příjem cca Kč 19.000,-- měsíčně, společně s žalobkyní vlastní dva ojeté vozy a byt v XXX, vyživovací povinnost má ke svým třem nezletilým dětem XXX, XXX a XXX. Dále uvedl, že v době kdy účastníci vedli společnou domácnost, rodinu finančně zajišťoval. Svou vyživovací povinnost plní splácením půjčky na pořízení bytu, placením příspěvku do fondu oprav a půjček, které účastníci použili ve společné domácnosti. Má za to, že žalobkyně odmítá bezdůvodně nastoupit do zaměstnání.

Z účastnické výpovědi žalobkyně má soud za prokázané, že s žalovaným nežije ve společné domácnosti od 12.2.2006, nyní žije pouze s dcerou XXX, jejím příjmem je částečný invalidní důchod ve výši Kč 4.343,-- měsíčně, přídavky na dítě Kč 650,--, příspěvek na bydlení ve výši cca Kč 600,-- až Kč 700,-- a výživné pro dceru XXX Kč 3.300,-- měsíčně s tím, že dalších Kč 1.000,-- představuje dlužné výživné pro dceru, jiný příjem nemá. Žalobkyně je

evidována jako uchazečka o zaměstnání od 17.5.2006, má nedokončené středoškolské vzdělání v oboru potravinářském, dosud se jí nepodařilo zajistit si práci ani pomocí úřadu práce, neboť má XXX a dle tzv. pracovní rekomandace nemůže vykonávat určité práce, není si vědoma toho, že by jí někdo zprostředkoval nějakou práci. K jejím pravidelným měsíčním výdajům patří inkaso Kč 945,--, plyn Kč 400,--, mobil Kč 700,-- až Kč 800,--, strava Kč 2.500,-- až Kč 3.000,--, drogerie Kč 1.000,--, oblečení Kč 1.500,--, stavební spoření Kč 200,--, léky Kč

pokračování

- 3 -

15 C 50/2006

100,-- až Kč 150,--, cesty na nákupy Kč 250,-- týdně a pojistka na byt Kč 750,-- ročně, cesty ke specialistovi Kč 300,-- až Kč 400,-- ročně. Žalobkyně má dluh u společnosti Telefonica O2 ve výši Kč 5.500,--, kdy měsíčně splácí Kč 1.020,--, brala si půjčku na dovolenou s dcerou v XXX ve výši Kč 5.880,--, měsíčně splácí Kč 300,-- . Dále uvedla, že autem nejedí, žádné pojízdné auto nemá. Žalovaný jí na domácnost nepřispíval, vše platila asi do března či dubna 2005 sama, poté přestala platit do fondu oprav s tím, aby toto dál hradil žalovaný a ona, že bude hradit zálohy. Byt, který mají účastníci ve spoluvlastnictví, kupovali v listopadu 2003, kupní cena byla Kč 243.000,--, tuto hradili hotově, žádnou půjčku si nebrali. Žalobkyni finančně pomáhá její matka částkou cca Kč 600,-- měsíčně nebo si půjčuje od sousedky cca Kč 200,-- až Kč 300,-- měsíčně, neboť se svými příjmy nevystačí. Co se týká půjčky žalovaného ve výši Kč 50.000,-- od České spořitelny v listopadu 2005 žalobkyně uvedla, že tuto žalovaný použil na koupi auta a zbytek použil pro sebe.

Z účastnické výpovědi žalovaného má soud za prokázané, že žalovaný od února 2006 žije ve společné domácnosti s paní XXX, v domě, který je ve vlastnictví přítelkyně. Na bydlení přispívá měsíčně částkou Kč 2.000,-- až Kč 2.500,-- . Vyživovací povinnost má ke dvěma dětem z prvního manželství, jimž měsíčně hradí výživné ve výši Kč 3.800,-- a k nezl. XXX, na níž hradí výživné ve výši Kč 3.300,-- . Do července 2006 hradil celý příspěvek do fondu oprav ke společnému bytu s žalobkyní, od srpna 2006 hradí pouze polovinu příspěvku. Dále hradí úvěr na auto ve výši Kč 39.000,--, měsíčně splácí Kč 2.480,--, spotřebitelský úvěr u České spořitelny ve výši Kč 50.000,--, splácí po Kč 1.010,-- měsíčně, půjčku bratrovi na byt Kč 2.000,-- měsíčně, dopravu do zaměstnání z XXX a zpět cca Kč 4.000,-- měsíčně. Žádné pojištění nemá, za poslední dva roky si žádné ošacení nekoupil, vše pořizuje formou dárků od rodičů a přítelkyně. Zdravotní problémy XXX, na léky měsíčně vynaloží Kč 100,-- až Kč 200,-- . Od ledna 2006 pracuje jako vedoucí pobočky XXX, kde jeho měsíční příjem činí Kč 20.000,-- čistého, jiný příjem nemá. Společně s žalobkyní je spolumajitelem bytu v XXX, dále vlastní auto zn. XXX. Na výživu žalobkyně dosud ničím nepřispíval. Dále uvedl, že žalobkyni přes dceru v březnu 2006 tlumočil nabídky volných pracovních míst, ale žalobkyně se o volná místa nezajímala. Úvěr od České spořitelny ve výši Kč 50.000,-- byl použit na zabezpečení rodiny, nákupy a na vánoce. Za byt v XXX se platilo v roce 2003. Žalovaný dále uvedl, že v roce 2006 byl na zahraniční dovolené v XXX se svou přítelkyní. Jeho přítelkyně, paní XXX, pracuje jako XXX a její měsíční příjem je

ve výši Kč 16.000,-- čistého, dále pobírá výživné na své děti v celkové výši Kč 10.000,-- měsíčně.

Oddacím listem a rodným listem nezl. XXX bylo prokázáno, že účastníci řízení uzavřeli manželství dne 20.9.1996 před Úřadem města XXX a z manželství se jim narodila dne XXX dcera XXX.

Výpisem z účtu u České spořitelny bylo prokázáno, že žalobkyně uhradila v lednu 2006 inkaso ve výši Kč 1.265,--, plyn ve výši Kč 400,-- a obdržela invalidní důchod ve výši Kč 4.343,--.

pokračování

- 4 -

15 C 50/2006

Zprávy XXX bylo zjištěno, že žalobkyně je dlouhodobě v péči kardiologické ambulance pro XXX.

Oznámeními Úřadu práce v XXX, České správy sociálního zabezpečení a kopiemi poštovních poukázek bylo zjištěno, že žalobkyně pobírala v roce 2006 částečný invalidní důchod ve výši Kč 4.343,-- měsíčně, příspěvek na dítě ve výši Kč 546,-- měsíčně, uhradila pojištění domácnosti ve výši Kč 660,--, další pojištění Kč 48,--, mobilní telefon a pevnou linku ve výši cca Kč 990,-- a od 17.5.2006 je evidována jako uchazeč o zaměstnání, žádost o podporu v nezaměstnanosti nepodala, žádná doporučenka do zaměstnání jí vydána nebyla, neboť její umístění je ztíženo zdravotním omezením.

Z pracovní rekomandace žalobkyně bylo zjištěno, že žalobkyně XXX.

Z přehledu plateb sepsaného žalovaným bylo zjištěno, že na chod domácnosti své přítelkyni ničím nepřispíval, za měsíce únor a březen 2006 přispíval na výživu dcery XXX částkou Kč 1.000,-- měsíčně, poté hradil Kč 2.500,--, dále hradí výživné pro XXX a XXX celkem Kč 3.800,-- měsíčně (což je zjištěno i z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové č.j. P 6/94-41 ze dne 7.2.2002), fond oprav Kč 1.537,--, splátku úvěru na auto Kč 2.479,--, splátku úvěru České spořitelně Kč 1.009,--, benzín Kč 4.700,--, půjčku bratrovi Kč 2.000,-- a na osobní spotřebu vynaloží Kč 1.000,--.

Z přehledu plánu anuitních splátek a potvrzení bylo zjištěno, že žalovaný na úvěr ve výši Kč 50.000,-- u České spořitelny měsíčně hradí Kč 1.009,--, zůstatek ke dni 27.2.2007 byl ve výši Kč 41.532,90.

Bratr žalovaného XXX čestně prohlásil dne 20.5.2006, že mu žalovaný splácí půjčku ve

výši Kč 250.000,--, jež mu poskytl na pořízení bytu, v měsíčních splátkách po Kč 2.000,--, k čemuž byl připojen i přehled splátkového kalendáře.

Příjmovým pokladním dokladem společnosti PROXIMA CZ spol. s r.o. a fakturou z čerpací stanice OMV PLUS ČR, a.s. bylo zjištěno, že žalovaný zaplatil za opravu osobního auta v květnu 2005 Kč 6.280,-- a odebral benzín v dubnu 2006 ve výši Kč 4.301,11 a v květnu 2006 ve výši Kč 3.614,38.

Smlouvou o úvěru na úhradu kupní ceny vozidla č. XXX a splátkovým kalendářem bylo zjištěno, že tuto uzavřel žalovaný dne XXX ve výši Kč 39.000,-- a hradí měsíční splátky ve výši Kč 2.479,--.

Potvrzením výboru společenství vlastníků bylo zjištěno, že příspěvek do fondu oprav do července 2006 hradil pouze žalovaný, přičemž v srpnu 2006 sdělil, že další platby bude hradit již žalovaná, v průběhu listopadu 2006 bylo zjištěno, že žalovaná platby do fondu oprav nehradí, následně žalovaný uhradil polovinu částky do fondu oprav a jako spolumajitel bytu má uhrazeny

pokračování

- 5 -

15 C 50/2006

všechny příspěvky, přičemž žalobkyně za rok 2006 neuhradila žádnou splátku. Vyúčtováním zálohové úhrady za plnění poskytovaná s užíváním objektu bylo zjištěno, že na úhradách vznikl nedoplatek ve výši Kč 4.496,-- za rok 2006 a ve výši Kč 2.327,-- za rok 2005. Přehledem plateb bylo zjištěno, že platba do fondu oprav je stanovena pro rok 2006 ve výši Kč 1.537,--.

Zprávou zaměstnavatele žalovaného XXX o jeho výdělcích bylo prokázáno, že průměrný příjem žalovaného přesahuje Kč 20.200,-- měsíčně.

Z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích č.j. 14 P 64/2006-84 ze dne 4.8.2006 bylo zjištěno, že výživné pro nezl. XXX bylo stanoveno ve výši Kč 3.300,-- měsíčně.

Ze spisu Okresního soudu v Pardubicích bylo zjištěno, že dne 12.4.2006 byla podána žaloba na rozvod manželství, přičemž manželství účastníků bylo rozvedeno rozsudkem tohoto soudu ze dne 12.10.2006, č.j. 18 C 178/2006-27, jež nabyl právní moci dne 12.10.2006.

Potvrzením XXX bylo zjištěno, že žalobkyně nereagovala na uvolněné místo pokladní na jídelně XXX.

Zprávou XXX bylo zjištěno, že příjem přítelkyně žalovaného paní XXX je ve výši cca Kč 16.300,-- měsíčně.

Dalšími listinnými důkazy, zejména korespondencí účastníků, potvrzeními, platebním výměrem a upomínkou s přehledem nedoplatků bylo prokázáno, že žalovaný informoval žalobkyni o tom, že do července 2006 hradil celý příspěvek do fondu oprav a od srpna 2006 jej již hradit nebude, že žalovaný má uhrazeny poplatky za odvoz komunálního odpadu pro rok 2006 a 2007, výměr na místní poplatek obce je pro rok 2007 ve výši Kč 1.980,-- a dále, že žalobkyni byla zaslána upomínka na úhradu předepsaných plateb spojených s bytem ve výši Kč 5.492,--.

Po provedeném dokazování soud zjistil následující skutkový stav. Manželství účastníků řízení bylo pravomocně rozvedeno dne 12.10.2006, z jejich manželství se narodila nezl. dcera XXX Účastníci řízení spolu nežijí ve společné domácnosti od února 2006, kdy se žalovaný odstěhoval ke své přítelkyni. Z účastnické výpovědi žalobkyně bylo prokázáno, že žije ve společné domácnosti s dcerou XXX, bydlí v bytě, který je ve spoluvlastnictví účastníků, za tento hradí inkaso a energie, další výdaje má na stravu, hygienu, oblečení a zejména v souvislosti se svým zdravotním stavem, a to na léky a dopravu k lékaři, celkem ve výši cca Kč 8.000,-- měsíčně. K jejím měsíčním příjmům patří částečný invalidní důchod ve výši Kč 4.343,--, přídatek na dítě Kč 546,--, příspěvek na bydlení Kč 600,-- a výživné pro dceru Kč 3.300,--. Výše jednotlivých příspěvků je prokázána rozhodnutími úřadu práce, České správy sociálního zabezpečení a rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích. Žalobkyně kromě uvedeného splácí měsíčně Kč 340,-- jako dluh za dovolenou. Finančně jí vypomáhá zejména její matka částkou Kč 600,-- měsíčně. S ohledem na svůj zdravotní stav a přiznaný částečný invalidní důchod má žalobkyně pracovní omezení, které ji omezuje v možnosti opatřit si vhodného zaměstnání. Z účastnické výpovědi žalovaného bylo prokázáno, že žije ve společné domácnosti se svou přítelkyní, na domácnost původně přispíval Kč 1.000,--, od srpna 2006 přispívá částkou Kč

pokračování

- 6 -

15 C 50/2006

2.000,-- až Kč 2.500,-- měsíčně, dále hradí výživné na dvě děti z předchozího manželství ve výši Kč 3.800,-- měsíčně a na nezl. XXX Kč 3.300,-- měsíčně, úvěr na auto Kč 2.479,--, spotřebitelský úvěr Kč 1.009,--, benzín do zaměstnání Kč 4.000,--, což je potvrzeno i listinnými důkazy ohledně jednotlivých úvěrů, rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové a potvrzeními. Žalovaný nemá žádné zdravotní omezení, má však vysoký krevní tlak, zvýšený cholesterol, doplácí na léky. Dalšími listinnými důkazy bylo prokázáno, že žalovaný hradil příspěvek do fondu oprav do července 2006 v plné výši, poté v poloviční výši, jiné náklady na byt nehradil, v průběhu roku 2006 vznikl nedoplatek na příspěvku do fondu oprav.

Podle § 91 odst. 1 zákona o rodině (dále jen z.r.) mají manželé vzájemnou vyživovací povinnost. Dle odst. 2 citovaného ustanovení neplní-li jeden z manželů tuto povinnost, určí soud na návrh některého z nich její rozsah, přičemž přihlédne k péči o společnou domácnost. Rozsah vyživovací povinnosti stanoví tak, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná.

Podle § 96 odst. 1 z.r. při určení výživného přihlédne soud k odůvodněným potřebám

oprávněného, jakož i k schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného soud zkoumá, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika.

Podle § 98 odst. 1 z.r. se právo na výživné nepromlčuje a manželce lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení, tedy ode dne podání žaloby.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je částečně důvodná, a proto jí částečně vyhověl a částečně zamítl. Manželství účastníků trvalo do 12.10.2006, kdy bylo pravomocně rozvedeno. Žalobkyně prokázala, že žije ve společné domácnosti se svou dcerou XXX, pobírá částečný invalidní důchod, příspěvek na bydlení, přídavky na dítě a výživné na dceru, jiné příjmy nemá, má běžné výdaje na domácnost, zvýšené výdaje má v souvislosti se zdravotním stavem. Soud se také zabýval možností zajištění si zaměstnání ze strany žalobkyně, toto však shledal, že je pro žalobkyni obtížné s ohledem na její pracovní rekomandaci a péči o nezletilou dceru. Žalovaný v únoru 2006 opustil společnou domácnost, odstěhoval se ke své přítelkyni s níž sdílí společnou domácnost, pracuje jako vedoucí pobočky společnosti XXX s příjmem přes Kč 20.000,-- měsíčně čistého, prokázal, že splácí spotřebitelský úvěr i úvěr na auto a také, že hradil řádně příspěvky na náklady spojené se společným bytem účastníků, hrazení příspěvku do fondu oprav žalobkyně sama nesporeovala. Na druhou stranu žalovaný v řízení neprokázal, že by žalobkyně odmítla práci jím zprostředkovanou, když o tomto žalobkyni sám neinformoval a nijak neprokázal to, že žalobkyně tuto informaci obdržela. Soud má také za to, že žalovaný jednoznačně neprokázal půjčku od svého bratra na zakoupení bytu, když oba účastníci shodně uvedli, že kupní cena za byt byla hrazena v hotovosti a žalovaný až do doby tohoto řízení žalobkyni žádným způsobem nesdělil, že na úhradu kupní ceny mu byla poskytnuta půjčka, vzhledem k uvedenému považuje soud půjčku od bratra žalovaného pouze za účelovou. Na obou stranách jsou pravidelné, běžné náklady na domácnost. Soud má za to, že opuštěním společné domácnosti žalovaným klesla žalobkyni její životní úroveň, když jejími příjmy jsou částečný invalidní důchod, příspěvek na bydlení, příspěvek na dítě a výživné pro pokračování

- 7 -

15 C 50/2006

dceru, přičemž příjem žalovaného přesahuje Kč 20.000,-- čistého měsíčně a do domácnosti přispívá i jeho přítelkyně minimálně částkou Kč 16.000,-- čistého měsíčně. Ohledně nákladů žalovaného na cestovné do zaměstnání má soud za to, že bylo pouze na žalovaném, že opustil společný byt XXX, odstěhoval se do XXX a tím se mu zvýšily výdaje na cestování do zaměstnání, soud má za to, že toto jsou náklady žalovaného, které nemohou být k tíži žalobkyně. V daném případě není rozhodující, zda povinný manžel setrvává ve společné domácnosti či nikoli. Vyživovací povinnost vzniká uzavřením manželství a zaniká zákonnými způsoby uvedenými v § 22 a násl. z.r.

Při rozhodování soud přihlížel k odůvodněným potřebám žalobkyně a schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům žalovaného s ohledem na prokázané příjmy účastníků řízení

a žalovanému uložil povinnost přispívat na výživu žalobkyně měsíčně částkou ve výši Kč 2.500,-- od podání žaloby do právní moci rozsudku o rozvodu manželství (výrok I.) s tím, že dlužné výživné za období od 9.2.2006 do 12.10.2006 ve výši Kč 20.258,-- je žalovaný povinen splácet v pravidelných měsíčních splátkách po Kč 2.500,-- měsíčně, kdy při úvaze o stanovení takovéto lhůty a výše splátek soud přihlédl k poměrům žalovaného, ale i k poměrům žalobkyně, které nemůže být na újmu, že žalovaný delší dobu žalobkyni na její výživu ničím nepřispíval. (výrok II.). Při určení výše vyživovací povinnosti nejde jen o zajištění samotné výživy, ale i o poskytnutí prostředků k úhradě ostatních osobních potřeb. Proto je třeba přihlížet k tomu, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná.

Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu v části vyšší o Kč 2.500,-- měsíčně na výživné žalobkyni zamítl. (výrok III.)

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 142 odst. 2 o.s.ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok V.), když oba účastníci řízení měli ve věci částečný úspěch a částečný neúspěch.

Právní zástupkyni žalobkyně soud přiznal dle § 140 odst. 2 o.s.ř. odměnu a hotové výdaje, neboť byla ustanovena žalobkyni státem. Odměna byla přiznána dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování služeb, platné ke dni podání žaloby, ve výši Kč 1.275,-- a platné od 1.9.2006 ve výši Kč 7.760,--, paušální náhrada dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování služeb, platné ke dni podání žaloby, ve výši 1 x po Kč 75,-- a platné od 1.9.2006 ve výši 4 x 300,-- a DPH 19 % ve výši Kč 1.958,90. Celkem tedy Kč 12.268,90.

Soud také dle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. rozhodl o tom, že stát nemá právo na náhradu nákladů řízení vůči účastníkům řízení, neboť u žalobkyně jsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a žalovaný měl ve věci poloviční úspěch. (výrok VI.)

pokračování

- 8 -

15 C 50/2006

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení písemně, dvojmo, Ke Krajskému soudu v Hradci Králové, prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích.

V Pardubicích dne 24. dubna 2007

Mgr. Monika Matějková
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Ivetou Derikovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně: **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zast.: JUDr. Dana Večerníková, advokátka se sídlem Pardubice, Sladkovského 767, proti žalovanému: **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, o výživné manželky, rozsudkem pro uznání,

t a k t o :

- I. **Žalovaný je povinen přispívat žalobkyni na její výživu částkou 5.000,- Kč měsíčně, splatnou vždy každého 15. dne v měsíci předem počínaje dnem 16.3.2017.**
- II. **Dlužné výživné za dobu od 16.3.2017 do 30.6.2017 ve výši 17.580,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni do 30.6.2017.**
- III. **Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 23.716,- Kč k rukám zástupkyně žalobkyně JUDr. Dany Večerníkové do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.**
- IV. **Žalovaný je povinen zaplatit ČR – Okresnímu soudu v Pardubicích soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč, a to na účet soudu do 1 měsíce od právní moci tohoto výroku rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou soudu dne 16.3.2017 se žalobkyně domáhala po žalovaném výživného manželky pro svoji osobu ve výši 5.000,- Kč měsíčně počínaje dnem podání žaloby. Žalobu odůvodnila tím, že účastníci uzavřeli manželství dne 1.8.2015 před Magistrátem města Pardubic, jejich manželství stále trvá. Účastníci jsou rodiči nezletilé XXX, nar. XXX a nezletilé XXX, nar. XXX. Od ledna 2017 spolu účastníci nežijí, když žalovaný se ze společného bydliště odstěhoval. Důvodem rozchodu účastníků byl mimomanželský poměr žalovaného, který žalovaný odmítl ukončit. V současné době žije žalobkyně s oběma nezletilými dětmi, je na rodičovské dovolené, pobírá rodičovský příspěvek ve výši 7.600,- Kč měsíčně a dosud celodenně pečuje o nezletilou XXX. Žalobkyně má dále příjem z pronájmu bytu v jejím výlučném vlastnictví ve výši 8.500,- Kč měsíčně a pobírá příspěvek na bydlení od Armády České republiky ve výši 2.000,- Kč měsíčně. Žalovaný je zaměstnán XXX. Čistý měsíční příjem žalovaného není žalobkyni přesně znám, nicméně z informací, které získala za dobu vedení společné domácnosti, zejména z výše příspěvků žalovaného do rodinného rozpočtu a dále z jeho životní úrovně (nákladná zájmová činnost), lze předpokládat, že činí cca 50.000,- Kč měsíčně. Od ledna 2017, kdy účastníci ukončili vedení společné domácnosti, žalovaný k rukám žalobkyně nijak nepřispívá na výživu dětí ani na výživu její, pouze platí náklady na bydlení v jeho domě, kde byla vedena rodinná domácnost a který nyní užívá žalobkyně s dětmi. Žalobkyně jako manželka žalovaného má právo, aby její hmotná a kulturní úroveň byla zásadně stejná, jako úroveň žalovaného, která je podstatně vyšší než životní úroveň žalobkyně. Z těchto důvodů se žalobkyně domáhá po žalovaném, aby jí přispíval na její výživu částkou 5.000,- Kč měsíčně.

Dne 29.3.2017 byla žalovanému do vlastních rukou doručena žaloba a usnesení Okresního soudu Pardubicích ze dne 22.3.2017 č.j. 10 C 71/2017-6, v němž byl vyzván, aby se ve lhůtě 30 dnů vyjádřil písemně k žalobě s poučením, že pokud se bez vážného důvodu včas nevyjádří, bude mít soud za to, že uplatněný nárok uznává a rozhodne rozsudkem pro uznání (§ 114b občanského soudního řádu, dále jen o.s.ř.). Žalovaný se ve věci samé ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Dle § 153a odst. 1 věta první o.s.ř. uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání.

Dle § 153a odst. 3 o.s.ř. rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5). Dle odstavce 4 téhož ustanovení nemusí být jen pro vydání rozsudku pro uznání nařízeno jednání.

S ohledem na skutečnost, že se žalovaný přes výzvu soudu, tak jak je uvedeno shora, k žalobě nevyjádřil, rozhodl soud na základě shora uvedených zákonných ustanovení a žalobě v plném rozsahu vyhověl. Soud tak považoval za prokázané, že jsou dány důvody určení výživného pro žalobkyni, která je stále manželkou žalovaného ve výši 5.000,- Kč měsíčně, a to ode dne podání žaloby (tj. od 16.3.2017), a to v souladu s ust. § 697 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Zároveň soud rozhodl o dlužném výživném za dobu od 16.3.2017 do 30.6.2017 v částce 17.580,- Kč.

Jelikož žalobkyně měla ve věci plný úspěch, postupoval soud dle § 142 odst. 1 o.s.ř. Soud tedy přiznal žalobkyni, která měla v řízení plný úspěch, proti žalovanému právo na náhradu

nákladů představovaných odměnou advokáta 2 x 9.500,- Kč, určenou dle § 7 bod 6. ve spojení s § 8 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb., za převzetí zastoupení a sepis žaloby a dále pak paušální náhradou hotových výdajů advokáta dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. za převzetí zastoupení advokátem a sepis žaloby (2 x po 300,-Kč). Náklady řízení představují celkem částku 23.716,- Kč.

Žalobkyně je podle ust. § 11 odst. 2 písm. c) zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v řízení osvobozena od soudního poplatku, a protože žaloba byla podána důvodně, byla žalovanému uložena dle ust. § 2 odst. 3 zák.č. 549/1991 Sb. povinnost zaplatit soudní poplatek. Soud proto ve výroku VI. uložil žalovanému povinnost zaplatit soudní poplatek za žalobu ve výši 3.000,- Kč (ust. § 6 odst. 3 ve spojení s položkou 7 písm. b) sazebníku zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích v platném znění).

Lhůtu splatnosti nákladů řízení dle výroku III. soud stanovil v souladu s ust. § 160 odst. 1 věta před středníkem o.s.ř. Lhůtu splatnosti dlužného výživného soud stanovil v souladu s ust. § 160 odst. 1 věta za středníkem o.s.ř., když s ohledem na výši dlužného výživného stanovil žalovanému lhůtu delší, a to do 30.6.2017 a ohledně zaplacení soudního poplatku stanovil lhůtu do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemně, dvojmo, prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích ke Krajskému soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Podle § 205b o.s.ř. jsou odvolacím důvodem proti tomuto rozsudku pro uznání jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) o.s.ř. a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jeho vydání(§ 153a o.s.ř.).

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněná podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Pardubicích dne 23. května 2017

JUDr. Iveta Deriková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Žáková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Novákovou ve věci žalobkyně XXX, nar. XXX, bytem XXX, proti žalovanému XXX, nar. XXX, bytem tamtéž, o **určení výživného manželky rozsudkem pro uznání,**
t a k t o :

I. Žalovaný je povinen platit žalobkyni jako své manželce výživné v částce 5.483,-Kč měsíčně, a to počínaje dnem 21.9.2005, splatné vždy do každého 26. dne v měsíci předem k rukám žalobkyně.

II. Dlužné výživné za dobu od 21.9.2005 do 31.10.2005 v celkové částce 9.321,-Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni ve splátkách po 2.000,-Kč měsíčně, splatných spolu s běžným výživným k rukám žalobkyně počínaje měsícem následujícím po měsíci, v němž tento rozsudek nabude právní moci pod ztrátou výhody splátek při nedodržené jedné z nich.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek v částce 3.290,-Kč do 3 dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se proti žalovanému domáhala určení výživného pro ni jako manželku v částce 5.483,- Kč měsíčně od 21.9. 2005, kdy byla soudu doručena žaloba.

Dopisem doručeným dne 14.10. 2005 uznal žalovaný nárok žalobkyně na výživné manželky co do důvodu i výše.

Dle § 153a) odst.1 věta první o.s.ř., uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání.

Protože v řízení byly naplněny předpoklady vydání rozsudku pro uznání ve smyslu cit. § 153 a) o.s.ř., rozhodl soud tak, jak ve výroku uvedeno, a uložil žalovanému platit žalobkyni výživné pro ni jako manželku v částce 5.483,- Kč měsíčně počínaje dnem podání žaloby 21.9. 2005 vždy do každého 26. dne v měsíci předem. Dlužné výživné za dobu od 21.9. do 31.10. 2005 v celkové částce 9.321,- Kč (tj. 3.838,- Kč za alikvotní část měsíce září a 5.483,- Kč za měsíc říjen 2005) bylo žalovanému umožněno zaplatit dle § 160 o.s.ř. ve splátkách po 2.000,- Kč měsíčně spolu s běžným výživným s tím, že nesplacením jedné splátky se stává splatný celý dluh.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst.1 o.s.ř., neboť žalobkyni, která měla v řízení plný úspěch, žádné náklady nevznikly.

Protože žalobkyně byla v řízení dle § 11 odst. 2 písm. c) zák.č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích v platném znění osvobozena od poplatkové povinnosti, přechází tato povinnost dle § 2 odst. 3 téhož zákona v rozsahu jejího úspěchu na žalovaného. Výše poplatku vyplývá z pol. 5b) sazebníku soudních poplatků.

P o u č e n í: Odvolání lze podat do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje, a to písemně ve dvou vyhotoveních..

U odvolání proti rozsudku pro uznání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst.2 písm. a) o.s.ř., t.j., že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepříslušný soud I. stupně, rozhodnutí soudu I. stupně vydal vyloučený soudce (přisedící) nebo soud I. stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát, a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Pardubicích, dne 26. října 2005

JUDr. Petra Nováková
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Ludmilou Kratochvílovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **XXX**, nar. **XXX**, **XXX**, bytem **XXX**, zast. Mgr. Miroslavem Pytlíkem, advokátem se sídlem Pardubice, J. Potůčka 259, proti žalovanému **XXX**, nar. **XXX**, zaměstnanci **XXX**, bytem **XXX**, o **výživné manželky**,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit na výživu žalobkyně za období od 18.4.2005 do 11.8.2005 částku 1.064,- Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. V dalším se žaloba co do zaplacení částky 12.087,- Kč za shora uvedené období a na zaplacení částky 113,- Kč za den 12.8.2005 z a m í t á .
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit státu - České republice - soudní poplatek z tohoto řízení ve výši 300,- Kč v kolkových známkách do 3 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se domáhala proti žalovanému určení výživného pro manželku ve výši 3.500,- Kč měsíčně počínaje dnem podání žaloby, protože účastníci nevedou společnou domácnost. Žalobkyně po podání žaloby upřesnila žalobní petit tak, že výživné požaduje ode dne podání žaloby dne 18.4.2005 do právní moci rozvodového rozsudku, tj. do 12.8.2005.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, protože manželství účastníků bylo již rozvedeno a bylo již vyřešeno výživné pro nezl. dceru a zlet. syna.

Rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích č.j. 23C 111/2005-10 ze dne 28.6.2005, který nabyl právní moci dne 12.8.2005, bylo manželství účastníků, uzavřené dne 22.11.1985, rozvedeno.

Podle § 91 odst. 1 zákona o rodině manželé mají vzájemnou vyživovací povinnost. Dle odst. 2 citovaného ustanovení neplní-li jeden z manželů tuto povinnost, určí soud na návrh některého z nich její rozsah, přičemž přihlédne k péči o společnou domácnost. Rozsah vyživovací povinnosti stanoví tak, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná.

Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná pouze částečně. Ve smyslu shora cit. zák. ustanovení určil soud povinnost žalovaného přispívat na výživu žalobkyně částkou 3.500,- Kč měsíčně od 18.4.2005 do 11.8.2005, tj. od podání žaloby do právní moci rozvodového rozsudku. Vyhověl tak v plném rozsahu návrhu žalobkyně a nemohl jít nad rámec jejího žalobního žádání. Odpovídá to shora citovanému zákonnému ustanovení. Žalobkyně je v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce, dávky sociální podpory nepobírá. Pobírá pouze částečný invalidní důchod ve výši 2.869,- Kč, jak vyplývá z výplatního dokladu. Průměrný čistý měsíční výdělek žalovaného činí 21.789,- Kč za období leden 2005 až červen 2005, jak vyplývá ze zprávy zaměstnavatele. Oba účastníci mají 2 další vyživovací povinnosti, a to ke zlet. synovi, který studuje a k nezl. dceři. Výpovědi účastníků i rozsudkem opatrovnického soudu č.j.13P 49/2005-95 bylo prokázáno, že žalovaný přispíval žalobkyni na domácnost a potřeby dětí v rozhodném období částkou 7.600,- Kč měsíčně, a to včetně placení nájemného, z čehož polovina byla pro nezl. dceru a polovina pro žalobkyni. Výživné pro zletilého syna bylo řešeno samostatnou žalobou. Tyto částky předával žalobkyni žalovaný v měsíci dubnu 2005, květnu 2005, v červnu a červenci 2005 jen 4.600,- Kč měsíčně, v srpnu 2005 nepředal nic. Pro žalobkyni tak v rozhodném období zaplatil celkem 12.200,- Kč. Měl by však zaplatit 13.264,- Kč, tj. 1.521,- Kč za poměrnou část měsíce dubna 2005, 3.500,- Kč za květen, 3.500,- Kč za červen, 3.500,- Kč za červenec a 1.243,- Kč za poměrnou část měsíce srpna 2005. Z toho vyplývá, že žalovaný dosud dluží žalobkyni na výživném 1.064,- Kč. V dalším soud proto musel žalobu zamítnout.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žalobkyně neměla ve věci plný úspěch, měla pouze úspěch nepatrný a žalovaný se tohoto práva vzdal (§ 142 odst. 2 o.s.ř.).

Žalovaný je povinen zaplatit státu soudní poplatek z tohoto řízení ve výši 300,- Kč v kolkových známkách, protože žalobkyně je ze zákona od placení soudního poplatku osvobozena (§ 2 odst. 3 zák.č. 549/91 Sb. v platném znění, položka 5 písm. a) Sazebníku soudních poplatků).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15ti dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

V Pardubicích dne 14. října 2005

Mgr. Ludmila Kratochvílová
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Ludmilou Kratochvílovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **XXX**, nar. **XXX**, t.č. bytem **XXX**, proti žalovanému **XXX**, nar. **XXX**, naposledy bytem **XXX**, t.č. **XXX**, zast. Statutárním městem Pardubice jako opatrovníkem, **o výživné manželky**,

t a k t o :

- I. **Žalovaný je povinen přispívat na výživu žalobkyně pravidelně měsíčně vždy předem nejpozději do 5. dne v měsíci počínaje dnem 5.9.2005 částkou 1.500,- Kč.**
- II. **Dlužné výživné za dobu od 5.9.2005 do 30.9.2007 ve výši 37.500,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni v pravidelných měsíčních splátkách vedle běžného výživného počínaje měsícem listopadem 2007 po 2.000,- Kč pod ztrátou výhody splátek při nedodržení jedné splátky.**

- III. V dalším se žaloba na určení výživného ve výši 1.500,-Kč měsíčně od 1.9.2005 a na určení výživného ve výši 3.000,-Kč měsíčně od 1.9.2005 do 4.9.2005 z a m í t á .**
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- V. Žalovaný je povinen zaplatit státu – České republice soudní poplatek z tohoto řízení ve výši 380,- Kč v kolkových známkách do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se domáhala proti žalovanému určení výživného pro manželku ve výši 3.000,- Kč měsíčně od 1.9.2005. Účastníci nevedou společnou domácnost od dubna 2005, kdy ji žalobkyně i s dětmi opustila pro neustálé hádky. Příjem žalobkyně činí 2.908,-Kč měsíčně, tj. přídavky na děti a sociální příplatek. Na děti přispívá žalovaný částkou 3.000,-Kč měsíčně. Nájem v azylovém domě, kde žalobkyně bydlí, činí 2.900,-Kč měsíčně.

Žalovaný je neznámého pobytu, proto mu byl ustaven opatrovník dle § 29 odst.3 o.s.ř. pro toto řízení, a to Statutární město Pardubice.

Opatrovník se k žalobě nevyjádřil.

Manželství účastníků trvá.

Podle § 91 odst. 1 zákona o rodině manželé mají vzájemnou vyživovací povinnost. Dle odst. 2 citovaného ustanovení neplní-li jeden z manželů tuto povinnost, určí soud na návrh některého z nich její rozsah, přičemž přihlédne k péči o společnou domácnost. Rozsah vyživovací povinnosti stanoví tak, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná.

Ze spisu 14P 112/2007 t.s. bylo zjištěno, že účastníci mají vyživovací povinnost ke dvěma nezletilým dětem, a to XXX, nar. XXX a XXX, nar. XXX.

Žalobkyně sdělila, že je nezaměstnaná, pobírá sociální příplatek a přídavky na děti. Žalovaný na její výživu od 1.9.2005 ničím nepřispěl, od té doby nevedou společnou domácnost.

pokračování

Soud zjistil ze zprávy Úřadu městského obvodu Pardubice 5, že žalobkyně není vedena v evidenci tohoto úřadu jako osoba v hmotné nouzi a nejsou jí vypláceny žádné sociální dávky.

Ze zprávy Úřadu práce v XXX soud zjistil, že žalobkyně byla vedena dvakrát v evidenci uchazečů o zaměstnání, a sice od 4.7.2005 do 16.10.2005, kdy byla vyřazena sankčně a od 28.6.2006 do 12.9.2006, kdy rovněž byla vyřazena sankčně. Od 1.10.2005 do 30.9.2006 žalobkyni byl vyplacen sociální příspěvek v celkové výši 11.427,-Kč, v období od 1.10.2006 do 31.7.2007 obdržela sociální příplatek v celkové výši 9.888,-Kč.

Žalovaný byl v poslední evidenci uchazečů o zaměstnání veden od 5.12.2001 do 20.2.2002. Z evidence byl vyřazen sankčně. Je XXX, v době evidence nebyla vhodná nabídka zaměstnání. V září 2005 byla k dispozici tři volná pracovní místa v tomto oboru.

Podle zprávy XXX, kde v rozhodné době bylo volné místo tesaře, činil průměrný čistý výdělek tesaře 14.210,-Kč měsíčně.

Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná pouze částečně. Ve smyslu shora cit. zák. ustanovení určil soud povinnost žalovaného přispívat na výživu žalobkyně částkou 1.500,- Kč měsíčně od 5.9.2005. Vyhověl tak návrhu žalobkyně pouze částečně. Odpovídá to shora citovanému zákonnému ustanovení. V dalším bylo nutné návrh žalobkyně zamítnout. Žalobkyně není vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, byla vyřazena sankčně, proto jí není vyplácena žádná hmotná podpora před umístěním. Žalobkyně je v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce, dávky sociální podpory nepobírá. Oba účastníci mají dvě další vyživovací povinnosti k nezletilým dětem. U žalovaného soud vycházel z fiktivního výdělku shora uvedeného, kterého by mohl docílit, kdyby pracoval. Žalobkyně požadovala určení výživného od 1.9.2005, návrh však byl doručen soudu dne 5.9.2005, proto s ohledem na ustanovení § 98 odst.1 o.s.ř. bylo nutno žalobu za období od 1.9.2005 do 4.9.2005 zamítnout, protože výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení, nejde-li o výživné pro nezletilé děti.

Dlužné výživné za dobu od 5.9.2005 do 30.9.2007 činí 37.500,-Kč, které žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni v pravidelných měsíčních splátkách po 2.000,-Kč měsíčně vedle běžného výživného počínaje měsícem listopadem 2007, pod ztrátou výhody splátek při nedodržení jedné splátky.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žalobkyně neměla ve věci plný úspěch, ostatně žádné náklady jí nevznikly. (§ 142 odst. 2 o.s.ř., § 151 o.s.ř.).

Žalovaný je povinen zaplatit státu soudní poplatek z tohoto řízení ve výši 380,- Kč v kolkových známkách, protože žalobkyně je ze zákona od placení soudního poplatku osvobozena (§ 2 odst. 3 zák.č. 549/91 Sb. v platném znění, položka 5 písm. b) Sazebníku soudních poplatků).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15ti dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Pardubicích dne 25. září 2007

Mgr. Ludmila Kratochvílová, v.r.
předsedkyně senátu